

Brusel 22. května 2018
(OR. en)

9057/18

Interinstitucionální spis:
2016/0362 (COD)

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

POZNÁMKA

Odesílatel: Předsednictví

Příjemce: Delegace

Předmět: Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/47/ES, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/ES, 2004/25/ES a 2007/36/ES
– *kompromis předsednictví*

Delegace naleznou níže kompromisní znění výše uvedeného návrhu vypracované předsednictvím, které má být předloženo Radě dne 25. května 2018.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/47/ES, 2012/30/EU, 2011/35/EU, 2005/56/ES, 2004/25/ES a 2007/36/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky,¹

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,²

v souladu s řádným legislativním postupem,

¹ Úř. věst. C, , s. .

² Úř. věst. C, , s. .

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 9. listopadu 2015 zveřejnila Rada pro finanční stabilitu specifikaci celkové kapacity absorbovat ztráty (TLAC) („standard TLAC“), která byla schválena skupinou G20 v listopadu 2015. Účelem standardu TLAC je zajistit, aby globální systémově významné banky, v právním rámci Unie označované jako globální systémově významné instituce (G-SVI), měly nezbytnou kapacitu pro absorpci ztrát a rekapitalizaci, která pomůže zajistit, že během a bezprostředně po řešení krize mohou být i nadále zajišťovány jejich zásadní funkce, aniž by byly zapotřebí peníze daňových poplatníků (veřejné finanční prostředky) nebo byla ohrožena finanční stabilita. Ve svém sdělení ze dne 24. listopadu 2015³ se Komise zavázala, že do konce roku 2016 předloží legislativní návrh, který by umožnil provedení standardu TLAC v mezinárodně dohodnuté lhůtě do roku 2019.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Dokončení bankovní unie“, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

- (2) Provedení standardu TLAC v Unii musí zohlednit stávající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“) jednotlivých institucí, který se použije na všechny instituce v Unii, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU⁴. Jelikož TLAC a MREL sledují stejný cíl – zajistit, aby měly instituce v Unii dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a rekapitalizace – měly by být tyto dva požadavky vzájemně se doplňujícími prvky společného rámce. Z operativního hlediska Komise navrhla, aby harmonizovaná minimální úroveň standardu TLAC pro G-SVI (minimální požadavek TLAC) byla zavedena do právních předpisů Unie prostřednictvím změn nařízení (EU) č. 575/2013⁵, zatímco navýšení pro G-SVI specifické pro jednotlivé instituce a požadavek na jednotlivé instituce, které nejsou G-SVI, označovaný jako minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, by měly být řešeny prostřednictvím cílených změn směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014⁶. Příslušná ustanovení této směrnice, pokud jde o schopnost institucí absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, by měla být konzistentním způsobem uplatněna společně s ustanoveními výše uvedených právních předpisů a směrnice 2013/36/EU⁷.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30. 7. 2014, s. 1).

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176 ze dne 27. 6. 2013, s. 338).

- (3) Absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení standardu TLAC v Unii, by vedla ke vzniku dodatečných nákladů a právní nejistoty pro instituce a ke ztížení použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v případě přeshraničních institucí. Tato absence harmonizovaných pravidel Unie také vede k narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu vzhledem k tomu, že náklady institucí spojené s nutností dodržovat stávající požadavky a standard TLAC se mohou v rámci Unie výrazně lišit. Z toho důvodu je nutné odstranit takové překážky fungování vnitřního trhu a zabránit narušení hospodářské soutěže vyplývajícimu z absence harmonizovaných pravidel Unie, pokud jde o provedení standardu TLAC. Proto je vhodným právním základem této směrnice článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) dle výkladu v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.
- (4) Směrnice 2014/59/EU by v souladu se standardem TLAC měla i nadále uznávat strategii řešení krize s jedním vstupním bodem („zahájení řešení krize v jednom okamžiku“, SPE) i s více vstupními body („zahájení řešení krize ve více okamžicích“, MPE). V rámci strategie SPE je řešena krize pouze v jednom subjektu skupiny (obvykle se jedná o mateřský podnik), zatímco jiné subjekty skupiny (obvykle fungující dceřiné podniky) nejsou zařazeny do řešení krize, ale převádějí své ztráty a rekapitalizační potřeby na subjekt, jehož krize má být řešena. V rámci strategie MPE může být řešena krize ve více než jednom subjektu skupiny. Za účelem účinného uplatňování požadované strategie řešení krize je důležité jasně identifikovat subjekty, u nichž je třeba řešit krizovou situaci („subjekty řešící krizi“), tj. vůči nimž by bylo možné opatření k řešení krize uplatňovat, společně s dceřinými podniky, které k nim patří („skupiny řešící krizi“). Tato identifikace je navíc důležitá pro určení úrovně, na níž se použijí pravidla o schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace, která by finanční podniky měly dodržet. Je proto nutné zavést pojmy „subjektu řešícího krizi“ a „skupiny řešící krizi“ a pozměnit směrnici 2014/59/EU, pokud jde o plánování řešení krize na úrovni skupiny, s cílem stanovit výslovný požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize identifikovaly v rámci konkrétní skupiny subjekty řešící krizi a skupiny řešící krizi a aby náležitě posoudily důsledky plánovaných opatření v rámci této skupiny s cílem zajistit efektivní vyřešení její krize.

- (5) Členské státy by měly zajistit, aby instituce měly dostatečnou schopnost absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace pro zajištění hladké a rychlé absorpce ztrát a rekapitalizace, které budou mít minimální dopad na finanční stabilitu a daňové poplatníky. Uvedeného cíle by se mělo dosáhnout tím, že budou instituce v souladu se směrnicí 2014/59/EU dodržovat svůj specifický minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky („MREL“).
- (6) Za účelem sladění jmenovatelů při výpočtu schopnosti institucí absorbovat ztráty a jejich schopnosti rekapitalizace se jmenovateli uvedenými ve standardu TLAC by MREL měl být vyjádřen jako procento celkového objemu rizikové expozice a míry expozice pákového poměru příslušné instituce.
- (7) Kritéria způsobilosti pro závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů pro účely MREL by měla být úzce sladěna s kritérii uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013 pro účely minimálního požadavku TLAC v souladu s doplňkovými úpravami a požadavky zavedenými v této směrnici. Zejména určité dluhové nástroje s vloženým derivátovým prvkem, jako jsou určité strukturované dluhopisy, by měly být způsobilé plnit MREL, pokud mají fixní nebo rostoucí výši jistiny splatnou v okamžiku splatnosti, který je předem znám, přičemž od derivátu se odvozuje pouze doplňující výnos, který závisí na výkonnosti referenčního aktiva. S ohledem na takovou výši jistiny by tyto nástroje měly mít vysokou schopnost absorbovat ztráty a být snadno použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v případě řešení krize.

- (8) Rozsah závazků používaných pro splnění MREL zahrnuje v zásadě všechny závazky vyplývající z pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů (nepodřízené závazky), pokud splňují konkrétní kritéria způsobilosti uvedená v této směrnici. Za účelem zvýšení způsobilosti institucí k řešení krize prostřednictvím efektivního použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů by orgány příslušné k řešení krize měly být schopny požadovat, aby byl MREL plněn prostřednictvím podřízených závazků, zejména jsou-li dány jasné známky toho, že věřitelé zapojení do procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů pravděpodobně ponesou při řešení krize ztráty, které by překročily jejich potenciální ztráty při insolvenční. Orgány příslušné k řešení krize by měly rovněž posoudit, zda je třeba od institucí vyžadovat splnění MREL prostřednictvím podřízených závazků, pokud výše závazků vyloučených z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů dosáhne v rámci třídy závazků zahrnující závazky způsobilé pro MREL určité prahové úrovně. Požadavek plnit MREL prostřednictvím podřízených závazků by měl platit v míře, která je nutná k zabránění tomu, aby ztráty věřitelů při řešení krize byly vyšší než ztráty, které by jim jinak vznikly v případě insolvence. Případným podřízením dluhových nástrojů požadovaným orgány příslušnými k řešení krize pro účely MREL by neměla být dotčena možnost částečně plnit minimální požadavek TLAC pomocí nepodřízených dluhových nástrojů v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, kterou standard TLAC připouští. Orgány příslušné k řešení krize by od subjektů řešících krizi G-SVI nebo od nejvýznamnějších bank s aktivy skupiny řešící krizi převyšujícími 100 miliard EUR měly mít možnost podle vlastního uvážení na základě určitých kritérií a po zohlednění převahy vkladů a absence dluhových nástrojů v modelu financování, omezeného přístupu na kapitálové trhy se způsobilými závazky a závislosti na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění MREL požadovat, aby byla část MREL rovnající se úrovni absorpce ztrát a rekapitalizace uvedených v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 směrnice 2014/59/EU plněna prostřednictvím podřízených závazků a kapitálu, včetně kapitálu použitého ke splnění požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU.

Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost snížit na žádost subjektu řešícího krizi uvedený požadavek až na hranici, která představuje poměrnou část možného snížení podle čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 ve vztahu k minimálnímu požadavku TLAC stanovenému v témže nařízení. V souladu se zásadou proporcionality mohou pravomoc požadovat, aby byl MREL plněn prostřednictvím podřízených závazků, vykonávat orgány příslušné k řešení krize, pokud celková úroveň požadované podřízenosti ve formě položek kapitálu a způsobilých závazků z důvodu povinnosti institucí dodržovat TLAC, MREL a případně požadavek kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU nepřevyšuje úroveň absorpce ztrát a rekapitalizace uvedených v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 směrnice 2014/59/EU nebo výslednou hodnotu vzorce na základě obezřetnostních požadavků v rámci pilíře 1 a pilíře 2 a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, podle toho, co je vyšší.

- (9) MREL by měl institucím umožňovat absorpci ztrát očekávaných při řešení krize, případně v okamžiku neživotaschopnosti a rekapitalizaci instituce po provedení opatření zahrnutých v plánu řešení krize a v řešení skupiny řešící krizi. Orgány příslušné k řešení krize by na základě zvolené strategie řešení krize měly řádně odůvodnit uloženou úroveň MREL a tuto úroveň by měly bez zbytečného odkladu přezkoumat s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU. Jako taková by tato úroveň měla být tvořena součtem výše ztrát očekávaných při řešení krize, které odpovídají kapitálovým požadavkům vůči instituci, a rekapitalizační částky, která umožňuje, aby instituce po vyřešení krize nebo po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi splňovala kapitálové požadavky potřebné pro získání povolení k pokračování činností na základě zvolené strategie řešení krize. MREL by měl být vyjádřen jako procento celkové míry rizikové expozice a míry pákového poměru a instituce by měly úroveň vyplývající z obou těchto způsobů vyjádření plnit současně. Rekapitalizační částky by měl výbor upravit směrem dolů či nahoru v případě jakýchkoli změn plynoucích z opatření zahrnutých v plánu řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize by měl rovněž mít možnost zvýšit rekapitalizační částku, aby byla zajištěna dostatečná důvěra trhu v danou instituci po provedení opatření zahrnutých v plánu řešení krize. Požadovaná úroveň rezervy tržní důvěry by měla umožnit instituci, aby i nadále plnila podmínky pro povolení po náležité časové období včetně toho, aby mohla pokrýt náklady na restrukturalizaci svých činností po vyřešení krize a udržet si dostatečnou důvěru trhu. Tato rezerva tržní důvěry by měla být stanovena odkazem na část požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU. Výši rezervy tržní důvěry by měly orgány příslušné k řešení krize upravit směrem dolů, pokud je k zajištění dostatečné důvěry trhů dostačující úroveň nižší, nebo směrem nahoru, pokud je nezbytná úroveň vyšší pro zajištění toho, aby po opatřeních stanovených v plánu řešení krize subjekt i nadále splňoval podmínky pro své povolení na příslušnou dobu a udržet si dostatečnou důvěru trhu.

- (9a) V souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 by orgány příslušné k řešení krize měly prověřovat investorskou základnu nástrojů MREL příslušné instituce. Již samotné držení významné části nástrojů MREL dané instituce retailovými investory, kteří nemuseli obdržet řádné upozornění na možná rizika, může představovat potenciální překážku způsobilosti k řešení krize. Zároveň pokud velkou část nástrojů MREL dané instituce drží jiné instituce, mohla by potenciální překážku způsobilosti k řešení krize představovat rovněž systematická povaha odpisu nebo konverze. Pokud by orgán příslušný k řešení krize konstatoval překážku způsobilosti k řešení krize vyplývající z velikosti a povahy určité investorské základny, mohl by instituci doporučit, aby tuto překážku vyřešila. Zároveň by každém případě vnitrostátní právní předpisy mohly omezit prodej a uvádění na trh některých nástrojů určitým investorům.
- (10) Za účelem zvýšení způsobilosti k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly být schopny uplatnit vůči G-SVI MREL specifický pro jednotlivé instituce nad rámec minimálního požadavku TLAC stanoveného v nařízení (EU) č. 575/2013. Tento MREL specifický pro jednotlivé instituce by měl být uplatňován pouze v těch případech, kdy minimální požadavek TLAC není dostatečný pro absorpci ztrát a rekapitalizaci G-SVI na základě zvolené strategie řešení krize.
- (11) Při stanovení úrovně MREL by orgány příslušné k řešení krize měly posoudit stupeň systémového významu instituce a potenciální negativní dopad jejího selhání na finanční stabilitu. Měly by zohlednit potřebu rovných podmínek mezi G-SVI a jinými srovnatelnými institucemi se systémovým významem v rámci Unie. V případě institucí, které nejsou identifikovány jako G-SVI, ale jejichž systémový význam v rámci Unie je srovnatelný se systémovým významem G-SVI, by se tudíž neměl požadavek MREL nepoměrně odlišovat od úrovně a složení MREL obecně stanovovaného pro G-SVI.
- (13) V souladu s nařízením č. 575/2013 by instituce, které naplňují znaky subjektů řešících krizi, měly podléhat MREL pouze na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi. To znamená, že subjekty řešící krizi by měly být povinny vydávat externím třetím věřitelům nástroje a položky způsobilé ke splnění MREL, které by byly použity k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, pokud by se subjekt řešící krizi dostal do režimu řešení krize.

- (14) Instituce, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, by měly MREL plnit na individuální úrovni. Potřeby těchto institucí, pokud jde o absorpci ztrát a rekapitalizaci, by měly být obecně zajišťovány jejich příslušnými subjekty řešícími krizi tím způsobem, že tyto subjekty řešící krizi nabývají přímo či nepřímo kapitálové nástroje a způsobilé závazky vydané těmito institucemi a že jsou tyto závazky odepisovány anebo konvertovány na nástroje vlastnictví v okamžiku, kdy tyto instituce již nejsou životaschopné. Jako takový by měl být MREL použitelný na instituce, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, uplatňován společně a shodně s požadavky použitelnými na subjekty řešící krizi. To by orgánům příslušným k řešení krize mělo umožnit řešit krizi skupiny řešící krizi bez zahrnutí některých jejích dceřiných subjektů do procesu řešení krize, čímž se zabrání potenciálně rušivým účinkům na trh. Pokud jsou subjekt řešící krizi nebo mateřský podnik a jeho dceřiné podniky usazeny v témže členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi, měl by mít orgán příslušný k řešení krize možnost v plném rozsahu upustit od uplatňování MREL použitelného na instituce, které nejsou subjekty řešícími krizi, nebo jim povolit, aby MREL splnily prostřednictvím kolateralizovaných záruk mezi mateřským podnikem a jeho dceřinými podniky, které lze aktivovat, pokud jsou splněny časové podmínky rovnocenné podmínkám umožňujícím odpis nebo konverzi způsobilých závazků. Zajištění záruky by mělo být vysoce likvidní s minimálním tržním a úvěrovým rizikem. Uplatnění MREL na instituce, které samy nepředstavují subjekty řešící krizi, by mělo být v souladu se zvolenou strategií řešení krize, zejména by nemělo měnit vlastnické vztahy mezi institucemi a jejich skupinou řešící krizi poté, co tyto instituce budou rekapitalizovány.

- (14a) Nařízení č. 575/2013 stanoví, že příslušné orgány mohou v případě úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu upustit od uplatňování některých požadavků na solventnost a likviditu, jsou-li splněny určité konkrétní podmínky. V zájmu zohlednění specifík takovýchto kooperativních sítí by orgány příslušné k řešení krize rovněž měly mít možnost od uplatňování MREL upustit i u těchto úvěrových institucí za obdobných podmínek jako v nařízení č. 575/2013, jsou-li úvěrové instituce a ústřední subjekt usazeny v témže členském státě, a při posuzování podmínek zahájení řešení krize s nimi zacházet jako s celkem. Splnění externího požadavku MREL skupiny řešící krizi jako celku lze zajistit různými způsoby v závislosti na prvcích mechanismu solidarity každé skupiny, a to buď tím, že se započítají pouze způsobilé závazky ústředního subjektu, nebo tím, že se započítají způsobilé závazky některých nebo všech subjektů v rámci sítě.
- (15) Za účelem zajištění vhodných úrovní MREL pro účely řešení krize by za stanovení úrovně MREL měly odpovídat orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, tj. orgán příslušný k řešení krize nejvyššího mateřského podniku, a orgány příslušné k řešení krize dalších subjektů skupiny řešící krizi. Jakékoliv spory mezi orgány by měly podléhat pravomocím Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁸ při dodržení podmínek a omezení uvedených v této směrnici.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES, Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

- (16) Jakékoliv porušení minimálního požadavku TLAC a porušení MREL, včetně případného porušení kombinované výše minimálního požadavku TLAC nebo MREL a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle směrnice 2013/36/EU, by mělo být odpovídajícím způsobem řešeno a napraveno příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize. Jelikož porušení těchto požadavků by mohlo zakládat překážku pro způsobilost instituce či skupiny k řešení krize, měly by být stávající postupy na odstranění překážek této způsobilosti zkráceny tak, aby byla vhodným způsobem vyřešena jakákoliv porušení požadavků. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít rovněž možnost zakázat určitá rozdělení výnosů, požadovat od institucí, aby upravily profily splatnosti způsobilých nástrojů a položek a rovněž aby připravily a realizovaly plány na obnovení úrovně těchto požadavků.
- (17) Za účelem zajištění transparentního použití MREL by instituce měly podávat zprávy svým příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize a pravidelně informovat veřejnost o požadavku MREL, objemu a složení způsobilých závazků včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení. V případě institucí podléhajících minimálnímu požadavku TLAC by měl být zachován soulad v četnosti zpráv orgánům dohledu a poskytování informací o MREL specifickém pro instituci, jak stanoví tato směrnice, s tím, co stanoví nařízení č. 575/2013 pro minimální požadavek TLAC.

- (18) Požadavek na zahrnutí smluvního uznání účinků nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů do smluv nebo nástrojů zakládajících závazky, které se řídí právními předpisy třetích zemí, by měl přinést usnadnění a zlepšení procesu pro použití těchto závazků k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů v případě řešení krize. Pokud a dokud nebudou ve všech jurisdikcích třetích zemí přijaty zákonné rámce uznávání, které umožní efektivní přeshraniční řešení krizí, pak mohou smluvní dohody, pokud jsou tyto řádně navržené a všeobecně přijaté, představovat funkční řešení, dokud nebudou vyvinuty předpisový rámec v právu Unie nebo v právním předpise Unie pobídky k příslušným smlouvám. Dokonce i když jsou zavedeny zákonné rámce uznávání, měly by smluvní dohody o uznání pomoci posilovat informovanost věřitelů, na něž se právo EU nevztahuje, o možných opatřeních k řešení krize podle práva Unie ve vztahu k institucím z EU. Mohou se však vyskytnout případy, kdy pro instituce nebude proveditelné zahrnout tyto smluvní podmínky do smluv nebo nástrojů zakládajících určité závazky, zejména závazky, které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle směrnice 2014/59/EU, pojištěné vklady nebo kapitálové nástroje. Za určitých okolností může být například považováno za neproveditelné zahrnout úpravu smluvního uznání do smluv o závazcích, je-li ve třetí zemi protiprávní, aby instituce ustanovení o smluvním uznání zahrnula do dohod nebo nástrojů zakládajících závazky, na něž se vztahují právní předpisy dané třetí země, pokud daná instituce nemá na individuální úrovni pravomoc podmínky smlouvy měnit, protože tyto jsou uloženy mezinárodními protokoly nebo jsou založeny na mezinárodně dohodnutých standardních podmínkách, nebo je-li závazek, který by požadavku smluvního uznání podléhal, podmíněný porušením smlouvy nebo vyplývá ze záruk, protizáruk či jiných nástrojů používaných v rámci operací financování obchodu.

Pokud však protistrana odmítne souhlasit s tím, aby byla vázána smluvním ustanovením o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nemělo by to samo o sobě být považováno za důvod neproveditelnosti.

EBA by měl vypracovat návrh technické normy, v níž se přesněji určí případy neproveditelnosti a kterou přijme Komise v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Na základě této technické normy a jejího naplnění s ohledem na specifika dotyčného trhu orgán příslušný k řešení krize, považuje-li to za nutné, upřesní kategorie závazků, u kterých mohou existovat důvody pro neproveditelnost. V mezích tohoto rámce by mělo být na instituci, aby rozhodla, že vložení ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů do určité smlouvy nebo kategorie smluv je neproveditelné. Instituce by měly orgánům příslušným k řešení krize poskytovat pravidelné aktualizace, aby byly tyto informovány o pokroku směrem k provedení podmínek smluvního uznání. V této souvislosti by instituce měly uvést, u kterých smluv nebo kategorií smluv je vložení ustanovení o uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů neproveditelné a z jakých důvodů. Rozhodnutí instituce o tom, že vložení úpravy smluvního uznání do určitého závazku je neproveditelné, aby měly orgány příslušné k řešení krize v přiměřeném časovém rámci posoudit a řešit jakákoli chybná posouzení i překážky způsobilosti k řešení krize vyplývající z toho, že úprava smluvního uznání zahrnuta není. Pokud je o to orgán příslušný k řešení krize požádá, měly by být instituce připraveny svůj názor zdůvodnit. Navíc by k zajištění toho, aby nebyla ovlivněna způsobilost institucí k řešení krize, neměly být závazky, u kterých nebyla do smlouvy zahrnuta příslušná ustanovení, způsobilé pro plnění MREL.“

- (20) Je užitečné a nezbytné přizpůsobit pravomoc orgánů příslušných k řešení krize pozastavit na omezenou dobu některé smluvní závazky. Tuto pravomoc by zejména mělo být možné vykonat předtím, než je v dané bance zaveden režim řešení krize, a především od okamžiku, kdy je zjištěno, že je banka v selhání nebo je její selhání pravděpodobné. Tato pravomoc by orgánu příslušnému k řešení krize například umožnila zabránit dalšímu zhoršování finanční situace banky, jež by mohlo být například důsledkem odtoku likvidity, jakož i stanovit, zda jsou v dané bance naplněny podmínky pro zavedení režimu řešení krize, a zvolit nejvhodnější nástroje k řešení krize. Doba trvání pozastavení by měla být omezena na nejvýše 2 pracovní dny. Pozastavení může nadále platit i poté, co bylo přijato rozhodnutí o řešení krize, nejdéle však po uvedenou maximální dobu. Aby byla pravomoc k uložení moratoria používána přiměřeným způsobem, měla by být orgánům poskytnuta flexibilita k přizpůsobení rozsahu moratoria potřebám konkrétního případu. Kromě toho by orgány měly mít možnost povolit na individuálním základě určité platby – zejména, avšak nikoli výlučně administrativní výdaje instituce. Pravomoc se může vztahovat i na způsobilé vklady. Orgán příslušný k řešení krize by však měl pečlivě posoudit, zda je vhodné pozastavení uplatnit na některé způsobilé vklady, zejména pojištěné vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, a měl by vyhodnotit riziko, zda by uplatnění pozastavení na tyto vklady vážně narušilo fungování finančních trhů.

Orgány příslušné k řešení krize by v této souvislosti, mimo jiné na základě plánu řešení krize dané instituce, měly rovněž zvážit možnost, že se u instituce k procesu řešení krize nakonec nepřistoupí a namísto toho bude instituce zlikvidována podle vnitrostátního insolvenčního práva, a měly by v takových případech učinit opatření, která považují za přiměřená k dosažení náležité koordinace s příslušnými vnitrostátními orgány a k zajištění toho, že dané moratorium nenaruší účelnost procesu likvidace podle vnitrostátního insolvenčního práva. K zajištění toho, aby se během doby pozastavení vkladatelé nedostali do finančních potíží, může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že mají povolenu určitou denní částku výběru.

Pravomoc pozastavit jakoukoli povinnost platby nebo plnění by se neměla vztahovat na povinnosti vůči systémům nebo účastníkům v systémech určených na základě směrnice 98/26/ES a vůči ústředním protistranám a centrálním bankám včetně ústředních protistran z třetích zemí uznaných orgánem ESMA. Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě úpadku (insolvence) účastníka takového systému. Aby bylo zajištěno, že se tato ochranná opatření řádně uplatní v situacích krize při zachování odpovídající jistoty pro provozovatele platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu, měla by být směrnice 2014/59/EU změněna tak, aby opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení samo o sobě nebylo pokládáno za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy. Žádným ustanovením směrnice 2014/59/EU by však nemělo být dotčeno fungování systému určeného podle směrnice 98/26/ES ani právo na zajištění zaručené touže směrnicí.

(20a) Klíčovým aspektem účinného řešení krize je zajištění toho, aby po vstupu instituce do procesu řešení krize nemohly její protistrany v derivátových a dalších finančních smlouvách ukončit své pozice pouze v důsledku toho, že instituce vstoupila do procesu řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize mohou pozastavit povinnost platby nebo plnění podle jakékoli smlouvy s institucí v režimu řešení krize a mají pravomoc omezit práva protistran finanční smlouvu závěrečně vypořádat, urychlit ji nebo jiným způsobem ukončit. Tyto požadavky nejsou přímo použitelné na smlouvy podle práva třetí země. Při neexistenci zákonného rámce přeshraničního uznávání by členské státy měly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vyžadovat, aby do příslušných finančních smluv zahrnuly smluvní podmínku uznávající, že vůči ní mohou orgány příslušné k řešení krize vykonat své pravomoci pozastavit nebo omezit práva a povinnosti, a aby byly vázány požadavky článku 68, jako kdyby se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu. V zájmu snížení rizika nákazy mohou členské státy od mateřských podniků vyžadovat zajištění toho, aby dceřiné podniky třetí země, které jsou úvěrovými institucemi, investičními podniky (nebo které by investičními podniky byly, měly-li by skutečné sídlo v příslušném členském státě) nebo finančními institucemi, upravily své finanční smlouvy, které jsou zaručeny nebo jinak podpořeny mateřským podnikem nebo které obsahují křížová práva vůči mateřské společnosti pro případ neplnění závazku.

- (26) Jelikož cílů této směrnice, tedy stanovení jednotných pravidel pro rámec ozdravných postupů a řešení krize, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu rozsahu opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (27) Členské státy by na to, aby měly dostatek času pro provedení a uplatnění této směrnice, měly dostat k dispozici osmnáct měsíců od data jejího vstupu v platnost na provedení této směrnice do svých vnitrostátních právních předpisů. Ustanovení týkající se zpřístupňování informací veřejnosti by se nicméně měla uplatňovat od 1. ledna 2024, aby bylo zajištěno, že institucím v celé Unii bude poskytnuta přiměřená doba k řádnému dosažení požadované výše MREL,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2014/59/EU

- 2) V čl. 2 odst. 1 bodech 70 a 71, čl. 36 odst. 4 písm. d), čl. 37 odst. 10 písm. a), čl. 44 odst. 3 a 4 a odst. 5 písm. a), článku 46, čl. 47 odst. 1 písm. b) bodě ii), článku 48, čl. 63 odst. 1 písm. e), f) a j), čl. 66 odst. 4 a v příloze oddíle B bodech 6 a 17 se spojení „způsobilé závazky“ nahrazuje spojením „závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru.
- 3) V čl. 2 odst. 1 se vkládá nový bod, který zní:
„71a) „způsobilými závazky“ závazky použitelné k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, které splňují podmínky článku 45b, případně čl. 45g odst. 3 písm. a).“

4) V čl. 2 odst. 1 se vkládají nové body 83a, 83b a 83c, které znějí:

83a) „subjektem řešící krizi“:

- a) subjekt usazený v Unii, který je orgánem příslušným k řešení krize v souladu s článkem 12 identifikován jakožto subjekt, pro nějž plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize; nebo
- b) instituce, která není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, pro niž plán řešení krize vypracovaný podle článku 10 stanoví opatření k řešení krize.

83b) „skupinou řešící krizi“:

- a) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které nejsou:
 - i) samy subjekty řešící krizi; nebo
 - ii) dceřiné podniky jiných subjektů řešících krizi; nebo
 - iii) subjekty usazené ve třetí zemi, které nejsou v souladu s plánem řešení krize zahrnuty do skupiny řešící krizi, a jejich dceřinými podniky;
- b) úvěrové instituce přidružené k ústřednímu subjektu, ústřední subjekt a jakákoli instituce pod kontrolou ústředního subjektu, je-li jeden z těchto subjektů subjektem řešícím krizi;

83c) „globální systémově významnou institucí“ (G-SVI) instituce G-SVI ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 132 nařízení (EU) č. 575/2013;...”

4a) V čl. 10 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Plán řešení krize se případně přezkoumá po provedení opatření k řešení krize či výkonu pravomocí uvedených v článku 59.

Při stanovování lhůt uvedených v čl. 10 odst. 7 písm. o) a p) vezme orgán příslušný k řešení krize v úvahu lhůtu pro splnění požadavku uvedeného v článku 104b směrnice 2013/36/EU.“

4b) V čl. 10 odst. 7 se písmeno o) nahrazuje tímto:

„o) požadavky uvedené v člancích 45g a 45f a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;“

4c) V čl. 10 odst. 7 se písmeno p) nahrazuje tímto:

„p) uplatňuje-li orgán příslušný k řešení krize čl. 45b odst. 3, lhůtu pro dosažení souladu ze strany subjektu řešícího krizi;“

4d) V čl. 10 odst. 7 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Při stanovování lhůt uvedených v prvním pododstavci písm. o) a p) musí plán řešení krize zajistit přiměřenost těchto lhůt a vzít v úvahu:

i) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;

ii) omezený přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;

iii) závislost na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 45f.“

5) V článku 12 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracovaly skupinové plány řešení krize. Ve skupinovém plánu řešení krize jsou stanovena opatření, která je nutno přijmout vůči:

- a) mateřského podniku v Unii;
- b) dceřiným podnikům, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí v Unii;
- c) subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d); a
- d) s výhradou hlavy VI dceřiným podnikům, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí mimo Unii.

Plán řešení krize v souladu s opatřeními uvedenými v prvním pododstavci identifikuje pro každou skupinu:

- a) subjekty řešící krizi;
- b) skupiny řešící krizi.“

6) V čl. 12 odst. 3 se písmena a) a b) nahrazují tímto:

- a) uvádí opatření k řešení krize, jejichž přijetí je plánováno v případě subjektů řešících krizi v rámci scénářů uvedených v čl. 10 odst. 3, a důsledky těchto opatření k řešení krize pro ostatní subjekty skupiny uvedené v bodech čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), pro mateřský podnik a pro dceřiné instituce;
- b) analyzuje, do jaké míry mohou být nástroje k řešení krize a pravomoci k řešení krize koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům řešícím krizi usazeným v Unii, včetně opatření k usnadnění toho, aby třetí strana koupila celou skupinu, popřípadě oddělené linie podnikání nebo činnosti provozované několika subjekty skupiny, nebo aby koupila konkrétní subjekty skupiny anebo skupiny řešící krizi, a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení krize;“.

7) V čl. 12 odst. 3 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) stanoví dodatečná opatření, která v této směrnici nejsou uvedena a která relevantní orgány příslušné k řešení krize zamýšlí přijmout ve vztahu k subjektům v rámci skupiny řešící krizi;“.

8) V čl. 12 odst. 3 se vkládá nový bod a1), který zní:

„a1) v případech, kdy skupina zahrnuje více než jednu skupinu řešící krizi, stanoví opatření k řešení krize plánovaná ve vztahu k subjektům řešícím krizi z jednotlivých skupin řešících krizi a důsledky těchto opatření pro:

i) ostatní subjekty skupiny, které patří do téže skupiny řešící krizi;

ii) ostatní skupiny řešící krizi.“.

9) V čl. 13 odst. 4 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„V případě, kdy se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, je plánování opatření k řešení krize uvedených v čl. 12 odst. 3 písm. a1) součástí společného rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci.“

10) V čl. 13 odst. 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, přijme každý orgán příslušný k řešení krize, který je odpovědný za dceřiný podnik a který nesouhlasí se skupinovým plánem řešení krize, vlastní rozhodnutí a případně identifikuje subjekt řešící krizi a vypracuje a vede plán řešení krize pro skupinu řešící krizi, která je složena ze subjektů v jeho pravomoci. Každé takové individuální rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí, musí být dostatečně odůvodněno, uvádět důvody nesouhlasu s navrhovaným skupinovým plánem řešení krize a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize a příslušných orgánů. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.“

11) V čl. 16 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Má se za to, že skupina je způsobilá k řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení subjekty skupiny nebo řešit krizi této skupiny použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize na subjekty řešící krizi z této skupiny, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systémy členských států, v nichž se subjekty nebo pobočky skupiny nacházejí, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem – s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných těmito subjekty skupiny buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá pro řešení krize.“

12) V článku 16 se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„Členské státy musí zajistit, aby v případech, kde se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi, posuzovaly orgány uvedené v odstavci 1 způsobilost k řešení krize u každé skupiny řešící krizi v souladu s tímto článkem.

Posouzení uvedené v prvním pododstavci je prováděno nad rámec posouzení způsobilosti k řešení krize u celé skupiny a řídí se rozhodovacím postupem podle článku 13.“

12a) Za článek 16 se vkládá nový článek 65a, který zní:

„Článek 16a

Pravomoc zakázat určitá rozdělení výnosů

1. pokud subjekt současně splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU i čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) téže směrnice, avšak nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU a současně

- i) požadavky uvedené v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a
- ii) požadavky uvedené v člancích 45c a 45d při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) této směrnice,

má orgán příslušný k řešení krize tohoto subjektu v souladu s podmínkami stanovenými v odstavcích 2 a 3 pravomoc subjektu zakázat, aby rozdělil více než nejvyšší rozdělitelnou částku související s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky (M-MDA) vypočteným v souladu s odstavcem 4 na základě některého z těchto postupů:

- a) rozdělení výnosů souvisejících s kmenovým kapitálem tier 1;
- b) vytvoření závazku k výplatě pohyblivé složky odměny nebo zvláštních penzijních výhod nebo k výplatě pohyblivé složky odměny, pokud tento závazek k výplatě vznikl v době, kdy subjekt nesplňoval požadavky kombinovaných kapitálových rezerv;
- c) provedení platby na nástroje vedlejšího kapitálu tier 1.

Nachází-li se subjekt v situaci uvedené v prvním pododstavci, neprodleně o daném porušení informuje orgán příslušný k řešení krize.

2. V situaci uvedené v odstavci 1 orgán příslušný k řešení krize subjektu po konzultaci s příslušným orgánem bez zbytečné prodlevy posoudí, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, přičemž zohlední tyto aspekty:

- a) důvod, dobu trvání a rozsah porušení a jeho dopad na způsobilost k řešení krize;
- b) vývoj finanční situace subjektu a pravděpodobnost, že by v dohledné budoucnosti mohl splnit podmínku uvedenou v čl. 32 odst. 1 písm. a);
- c) šanci, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky uvedenými v odstavci 1;
- d) není-li subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v člancích 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013, článku 45b nebo čl. 45g odst. 3, zda je tato skutečnost individuální povahy, nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu;
- e) zda je výkon pravomoci podle odstavce 1 nejvhodnějším a nejprůměřenějším prostředkem k řešení situace daných institucí s ohledem na potenciální dopad na finanční situaci dotčeného subjektu a jeho způsobilost k řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize provádí opětovné posouzení toho, zda je třeba vykonat pravomoc podle odstavce 1, nejméně jednou měsíčně po dobu trvání porušení, dokud se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize usoudí, že se subjekt nadále nachází v situaci uvedené v odstavci 1 i šest měsíců poté, co byla tato situace oznámena, vykoná orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem pravomoc podle odstavce 1, s výjimkou případů, kdy orgán příslušný k řešení krize usoudí, že jsou splněny nejméně dvě z následujících podmínek:

- i) k porušení došlo z důvodu vážného narušení fungování finančních trhů, což vede k rozsáhlým krizovým podmínkám na finančních trzích v několika segmentech finančních trhů;
- ii) narušení uvedené v bodě i) vede nejen ke zvýšené cenové volatilitě kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků subjektu nebo ke zvýšeným nákladům pro subjekt, ale má také za následek plné nebo částečné uzavření trhů, což danému subjektu znemožňuje vydávat na těchto trzích kapitálové nástroje a nástroje způsobilých závazků;
- iii) uzavření trhu uvedené v bodě ii) je pozorováno nejen pro dotčený subjekt, ale i pro několik dalších subjektů;
- iv) narušení uvedené v bodě i) brání dotčenému subjektu ve vydávání kapitálových nástrojů a nástrojů způsobilých závazků v objemu dostatečném k nápravě porušení;
- v) výkon pravomoci podle odstavce 1 vede k negativním vedlejším účinkům pro část bankovního sektoru, což může narušit finanční stabilitu.

Je-li uplatněna výjimka uvedená v předchozím pododstavci, orgán příslušný k řešení krize informuje o svém rozhodnutí příslušný orgán a své důvody písemně vysvětlí.

Orgán příslušný k řešení krize provádí opětovné posouzení podmínek uvedených v předchozím pododstavci jednou měsíčně s cílem posoudit, zda výjimka může být uplatněna.

4. M-MDA se vypočítá vynásobením součtu vypočteného v souladu s odstavcem 5 činitelem určeným v souladu s odstavcem 6. Opatření uvedená pod písmeny a), b) nebo c) odstavce 1 mají za následek snížení M-MDA.

5. Součet, jenž se má vynásobit podle odstavce 4, se skládá z:

- a) předběžných zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb týkajících se opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

plus

- b) výročních zisků, které nejsou zahrnuty v kmenovém kapitálu tier 1 podle čl. 26 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, po odečtení jakéhokoli rozdělení zisků nebo jakýchkoli plateb týkajících se opatření uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku;

mínus

- c) částky, které by bylo nutno zaplatit na dani, pokud by částky uvedené pod písmeny a) a b) tohoto odstavce zůstaly nerozděleny.

6. Druhý činitel součinu se určí takto:

- a) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro žádné účely plnění požadavků na kapitál podle čl. 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, bude nacházet v prvním (tj. nejnižším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, bude hodnota druhého činitele součinu 0;

- b) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků na kapitál podle článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a podle článků 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, nachází v druhém kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, rovná se hodnota činitele 0,2;
- c) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků na kapitál podle čl. 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, bude nacházet ve třetím kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, bude hodnota druhého činitele součinu 0,4;
- d) pokud se kmenový kapitál tier 1 udržovaný dotčenou institucí, který není používán pro účely plnění požadavků na kapitál podle čl. 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 45c a 45d této směrnice, vyjádřený jako procento z celkového objemu rizikové expozice vypočteného podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, bude nacházet ve čtvrtém (tj. nejvyšším) kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv, bude hodnota druhého činitele součinu 0,6;

Dolní a horní hranice každého kvartilu požadavku kombinovaných kapitálových rezerv se vypočítají takto:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

„Q_n“ označuje pořadové číslo daného kvartilu.“

12aa) V článku 17 se výraz „instituce“ nahrazuje výrazem „subjekt“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru.

13) V čl. 17 odst. 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Subjekt musí nejpozději do dvou týdnů od data doručení oznámení učiněného v souladu s odstavcem 1 navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření a jejich harmonogram za účelem zajištění toho, aby tato instituce splňovala ustanovení článků 45f nebo 45g a požadavek uvedený v čl. 128 bodě 6 směrnice 2013/36/EU, vyskytne-li se podstatná překážka způsobilosti k řešení krize v důsledku situace, kdy:

a) subjekt současně splňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU i čl. 141a odst. 1 písm. a), b) a c) téže směrnice, avšak zároveň nesplňuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv ve smyslu čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU a požadavky uvedené v článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013 nebo požadavky uvedené v člancích 45c a 45d při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a) této směrnice; nebo

b) subjekt nesplňuje požadavky uvedené v člancích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo požadavky uvedené v člancích 45c a 45d.

Harmonogram provádění navržených opatření musí brát v úvahu důvody, které k dané překážce vedly. Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda tato opatření dotyčnou podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.“

14) V čl. 17 odst. 5 se vkládá nové písmeno h1), které zní:

„h1) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) předložily plán na obnovení souladu s články 45f nebo 45g prostřednictvím celkového objemu rizikové expozice vypočtený podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, a případně s požadavkem uvedeným v čl. 128 bodě 6 směrnice 2013/36/EU a s požadavky uvedenými v člancích 45f nebo 45g vyjádřenými jako procento celkové míry expozic podle článků 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013;“.

15) V čl. 17 odst. 5 se vkládá nové písmeno j1), které zní:

„j1) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) změnilly profil splatnosti kapitálových nástrojů po obdržení souhlasu příslušného orgánu a způsobilých závazků uvedených v článku 45b nebo položek uvedených v čl. 45g odst. 3 písm. a) a b), aby zajistily trvalý soulad s články 45f nebo 45g;“.

16) V čl. 17 odst. 5 písm. i) a j) se slova „podle článku 45“ nahrazují slovy „podle článků 45f a 45g“.

17) V článku 18 se odstavce 1 až 7 nahrazují tímto:

„1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s kolegiem dohledu a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, zváží posouzení požadované podle článku 16 v rámci kolegia k řešení krize a učiní veškeré přiměřené kroky, aby dosáhly společného rozhodnutí o uplatnění opatření stanovených podle čl. 17 odst. 4 ve vztahu ke všem subjektům řešícím krizi a jejich dceřiným podnikům, které jsou subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 a jsou součástí dané skupiny.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s orgánem EBA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje a předloží zprávu mateřskému podniku v Unii, orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které ji poskytnou dceřiným podnikům pod svým dohledem, a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky. Zpráva je vypracována po konzultaci s příslušnými orgány a analyzuje podstatné překážky pro účinné používání nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu ke skupině a ke skupinám řešícím krizi v případě, že se skupina skládá z více než jedné skupiny řešící krizi. Zpráva zváží dopad na model podnikání instituce a doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, která jsou podle názoru orgánu nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek.

V případech, kdy bude překážka způsobilosti skupiny k řešení krize důsledkem situace subjektu skupiny podle čl. 17 odst. 3 druhého pododstavce, musí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámit své posouzení této překážky mateřskému podniku v Unii, a to po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi a s orgány příslušnými k řešení krize jeho dceřiných institucí.

3. Do čtyř měsíců od data doručení zprávy může mateřský podnik v Unii předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny alternativní opatření, která by překážky uvedené ve zprávě odstranila.

V případě, že jsou tyto překážky způsobeny situací subjektu skupiny podle čl. 17 odst. 3 druhého pododstavce, je mateřský podnik v Unii do dvou týdnů od data doručení oznámení učiněného v souladu s odstavcem 2 povinen navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny možná opatření a jejich harmonogram za účelem zjištění toho, aby tento subjekt skupiny dosáhl souladu s články 45f nebo 45g prostřednictvím celkového objemu rizikové expozice vypočtený podle čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, a případně s požadavkem uvedeným v čl. 128 bodě 6 směrnice 2013/36/EU nebo s požadavky uvedenými v člancích 45f a 45g vyjádřenými jako procento celkové míry expozic podle článků 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013.

Harmonogram provádění navržených opatření musí brát v úvahu důvody, které k dané překážce vedly. Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda tato opatření dotyčnou podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o identifikaci podstatných překážek a případně o posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

5. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců od předložení připomínek mateřského podniku v Unii. Pokud mateřský podnik v Unii připomínky nepředložil, musí být společného rozhodnutí dosaženo do jednoho měsíce od uplynutí čtyřměsíční lhůty uvedené v odstavci 3. Společného rozhodnutí týkajícího se překážky způsobilosti k řešení krize způsobené situací uvedenou v čl. 17 odst. 3 druhém pododstavci musí být dosaženo do dvou týdnů od předložení připomínek mateřského podniku v Unii v souladu s odstavcem 3.

Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí dosaženo ve lhůtě uvedené v odstavci 5, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize subjektů řešících krizi, jsou-li odlišné, sám v souladu s čl. 17 odst. 4 rozhodne o vhodných opatřeních, která mají být přijata na úrovni skupiny nebo na úrovni skupiny řešící krizi.

Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne toto rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

Pokud na konci příslušného období uvedeného v odstavci 5 kterýkoli orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušné období uvedené v odstavci 5 se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí příslušného období uvedeného v odstavci 5 nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

6a. Není-li společného rozhodnutí dosaženo ve lhůtě uvedené v odstavci 5, orgán příslušný k řešení krize příslušného subjektu řešícího krizi sám v souladu s čl. 17 odst. 4 rozhodne o vhodných opatřeních, která mají být přijata na úrovni skupiny řešící krizi.

Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady orgánů příslušných k řešení krize dalších subjektů téže skupiny řešící krizi a orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny. Relevantní orgány příslušné k řešení krize poskytnou toto rozhodnutí subjektu řešícímu krizi.

Pokud na konci příslušného období uvedeného v odstavci 5 kterýkoli orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícímu krizi přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušné období uvedené v odstavci 5 se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí příslušného období uvedeného v odstavci 5 nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi.

7. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, rozhodnou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, které nejsou subjekty řešícími krizi, samy v souladu s čl. 17 odst. 4 rozhodnou o vhodných opatřeních, která mají dceřiné podniky přijmout na individuální úrovni. Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Rozhodnutí se poskytne dotčenému dceřinému podniku a subjektu řešícímu krizi, orgánu příslušnému k řešení krize subjektu řešícího krizi, a je-li odlišný, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci příslušného období uvedeného v odstavci 5 kterýkoli orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize dceřiných podniků přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Příslušné období uvedené v odstavci 5 se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí příslušného období uvedeného v odstavci 5 nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.“

20) V čl. 32 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo opatření dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů nebo způsobilých závazků uvedených v čl. 45g odst. 3 písm. a) podle čl. 59 odst. 2, přijatá ve vztahu k instituci;“.

20a) Vkládá se nový článek 32a, který zní:

„Článek 32a

Podmínky řešení krize pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k ústřednímu subjektu a všem přidruženým úvěrovým institucím, pokud ústřední subjekt a přidružené úvěrové instituce jako celek splňují podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.“

21) V článku 33 se odstavce 2, 3 a 4 nahrazují tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize přijaly opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud tento subjekt plní podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1.

3. Pokud dceřiné instituce holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímo drží zprostředkující finanční holdingová společnost, plán řešení krize stanoví, že je tato zprostředkující finanční holdingová společnost identifikována jako subjekt řešící krizi, a členské státy zajistí, aby opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu k této zprostředkující finanční holdingové společnosti. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize nepřijímaly opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny ve vztahu k holdingové společnosti se smíšenou činností.

4. S výhradou odstavce 3 tohoto článku, bez ohledu na to, zda subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, mohou orgány příslušné k řešení krize přijmout opatření k řešení krize s ohledem na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), jsou-li splněny všechny následující podmínky:

a) subjekt je subjektem řešícím krizi;

b) jeden nebo více dceřiných podniků tohoto subjektu, které jsou institucemi, avšak nepředstavují subjekty řešící krizi, splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1;

c) aktiva a závazky těchto dceřiných podniků jsou takové, že jejich selhání ohrožuje skupinu řešící krizi jako celek a pro řešení krize těchto dceřiných podniků, které jsou institucemi, nebo pro řešení krize příslušné skupiny řešící krizi jako celku je nutno přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d).“

21a) Vkládá se nový článek 33a, který zní:

„Článek 33a

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Členské státy stanoví, že jejich orgány příslušné k řešení krize mají pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění, již je instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) stranou, pokud orgán příslušný k řešení krize poté, co bylo učiněno zjištění podle čl. 32 odst. 1 písm. a), že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, rozhodne, že výkon pravomoci pozastavit povinnost je nutný k zabránění dalšímu zhoršování finanční situace instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo k tomu, aby se dosáhlo zjištění, že jsou splněny podmínky podle čl. 32 odst. 1 písm. b) a c), nebo ke zvolení nejvhodnějších nástrojů k řešení krize.

Rozhodnutí vykonat pravomoc pozastavit povinnost s cílem zabránit dalšímu zhoršování finanční situace instituce nebo dosáhnout zjištění, že jsou splněny podmínky podle čl. 32 odst. 1 písm. b) a c), učiní orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem, jenž musí na konzultaci reagovat včas, aby se zabránilo odtoku likvidity v mezičase.

2. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na povinnost platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, vůči ústředním protistranám a ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči centrálním bankám.“

Orgány příslušné k řešení krize mají pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění a stanovit rozsah této pravomoci odpovídající potřebám konkrétního případu. Zejména pečlivě posoudí, zda je vhodné rozšířit pozastavení povinnosti na způsobilé vklady podle definice v čl. 2 odst. 1 bodě 2 směrnice 2014/49/EU, a zejména na pojištěné vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků.

Při výkonu pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu ke způsobilým vkladům mohou orgány příslušné k řešení krize rozhodnout, že vkladatelé budou mít přístup k přiměřené denní částce.

3. Doba pozastavení podle odstavce 1 musí být co nejkratší a nesmí překročit minimální dobu, kterou orgán příslušný k řešení krize považuje za absolutně nezbytnou pro účely uvedené v odstavci 1 tohoto článku, a v žádném případě nesmí trvat déle, než činí doba od zveřejnění oznámení o pozastavení podle odstavce 7 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize instituce nebo subjektu.

4. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by tento krok mohl mít na řádné fungování finančních trhů, a uváží stávající vnitrostátní pravidla, jakož i dohledové a soudní pravomoci za účelem ochrany práv věřitelů a rovného zacházení s věřiteli v úpadkovém řízení. Orgány příslušné k řešení krize přihlédnou zejména k možnému použití vnitrostátního úpadkového řízení pro danou instituci či subjekt na základě ustanovení čl. 32 odst. 1 písm. b) a ve vhodných případech učiní opatření k zajištění odpovídající koordinace s vnitrostátními správními či justičními orgány.

5. Pokud je povinnost některé instituce týkající se platby nebo plnění podle smlouvy pozastavena podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnost protistran této instituce týkající se platby nebo plnění podle uvedené smlouvy.

6. Jakákoli povinnost platby nebo plnění, která by obvykle nastala v průběhu doby pozastavení podle odstavce 1, nastane okamžitě po skončení uvedené doby.

7. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize neprodleně instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a orgánům uvedeným v čl. 83 odst. 2 písm. a) až h) oznámily výkon pravomoci pozastavit některé povinnosti poté, co bylo podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, avšak předtím, než je přijato rozhodnutí o řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize zveřejní kopii příkazu nebo nástroje, jímž se povinnosti podle tohoto článku pozastavují, jakož i podmínky a dobu pozastavení nebo jejich zveřejnění zajistí, a to prostředky uvedenými v čl. 83 odst. 4.

8. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení vnitrostátního práva členských států, která přiznávají pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění předtím, než je podle čl. 32 odst. 1 písm. a) zjištěno, že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, nebo která se vztahují na instituce, jež mají být zlikvidovány v běžném úpadkovém řízení, a která přesahují působnost a dobu trvání stanovené v tomto článku. Takovéto pravomoci se vykonávají v souladu s působností, dobou trvání a podmínkami stanovenými v příslušných vnitrostátních právních předpisech. Podmínky související s takovouto pravomocí pozastavit povinnost platby nebo plnění nejsou podmínkami stanovenými v tomto článku dotčeny.

9. Členské státy stanoví, že pokud orgán příslušný k řešení krize vykonává podle odstavce 1 pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), může tento orgán příslušný k řešení krize vykonávat rovněž pravomoc omezit zajištěné věřitele instituce ve vztahu k veškerým aktivům dané instituce nebo subjektu na stejnou dobu. Použijí se ustanovení čl. 70 odst. 2 až 4.

10. Členské státy stanoví, že pokud orgán příslušný k řešení krize vykonává podle odstavce 1 pravomoc pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), může tento orgán příslušný k řešení krize vykonávat rovněž pravomoc omezit zajištěné věřitele instituce ve vztahu k veškerým aktivům dané instituce nebo subjektu na stejnou dobu. Použijí se ustanovení čl. 71 odst. 2 až 8.

11. Pokud poté, co bylo učiněno zjištění podle čl. 32 odst. 1 písm. a), že je instituce v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, orgán příslušný k řešení krize vykonal některou z pravomocí podle odstavců 1, 9 nebo 10 tohoto článku a pokud je ve vztahu k dané instituci následně přijato opatření k řešení krize, nevykonává orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k dané instituci své pravomoci podle čl. 69 odst. 1 a článků 70 nebo 71.“

22) V čl. 44 odst. 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES, nebo vůči jejich účastníkům a vznikajícím z účasti v takovém systému, anebo vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA;“.

22a) V čl. 44 odst. 2 se vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) závazkům vůči institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, ale nejsou samy subjektem řešící krizi, bez ohledu na jejich splatnost, a to s výjimkou případů, kdy se tyto závazky řadí pod jiné běžné nezajištěné závazky podle příslušného vnitrostátního práva, kterým se stanoví pořadí pohledávek, použitelného ke dni provedení této směrnice.

Použije-li se předchozí pododstavec, orgán příslušný k řešení krize příslušného dceřiného podniku, který není subjektem řešící krizi, posoudí, zda je hodnota nástrojů v souladu s čl. 45g odst. 3 dostačující pro provedení upřednostňované strategie řešení krize.“

22b) V čl. 44 odst. 3 se za poslední pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Orgány příslušné k řešení krize důkladně posoudí, zda by závazky vůči institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, ale nejsou samy subjektem řešícím krizi, a nejsou vyloučeny z uplatnění pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s odst. 2 písm. h) tohoto článku, měly být vyloučeny nebo zčásti vyloučeny podle písm. a) až d) tohoto odstavce, aby se zajistilo účinné provedení strategie řešení krize.“

23) Článek 45 je nahrazen následujícími články:

„*Článek 45*

Uplatňování a výpočet minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Členské státy zajistí, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vždy splňovaly požadavky na kapitál a způsobilé závazky, je-li to požadováno v článcích 45 až 45h, a v souladu s nimi.

2. Požadavek uvedený v odstavci 1 se stanoví v souladu s čl. 45c odst. 3, 3a) nebo případně odst. 4 jako výše kapitálu a způsobilých závazků a vyjádří se jako procentní podíl:

a) celkového objemu rizikové expozice příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 vypočítaného v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) celkové míry expozic příslušného subjektu uvedeného v odstavci 1 vypočítané v souladu s články 429 a 429a nařízení (EU) č. 575/2013.

Osvobození od minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Bez ohledu na článek 45 orgány příslušné k řešení krize osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1, pokud budou splněny všechny následující podmínky:

- a) tyto instituce budou zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo jiném postupu prováděném v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 stanoveném pro tyto instituce;
- b) tato vnitrostátní úpadková řízení nebo jiná řízení zajistí, aby věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesli ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize.

2. Instituce osvobozené od požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1 nejsou součástí konsolidace uvedené v čl. 45f odst. 1.

1. Způsobilé závazky se do výše kapitálu a způsobilých závazků subjektů řešících krizi zahrnou pouze tehdy, pokud splní podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. d) téhož nařízení.

Odchylně od prvního odstavce platí, že odkazuje-li tato směrnice na požadavky podle článků 92a nebo 92b nařízení (EU) č. 575/2013, sestávají způsobilé závazky pro účely uvedených článků ze způsobilých závazků ve smyslu článku 72k nařízení (EU) č. 575/2013 určených v souladu s částí druhou hlavou I kapitolou 5a uvedeného nařízení.

2. Odchylně od čl. 72a odst. 2 písm. l) nařízení (EU) č. 575/2013 se závazky, které plynou z dluhových nástrojů s derivátovými prvky, jako jsou strukturované dluhopisy, zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků pouze v případě, že jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) výše jistiny závazku plynoucího z dluhového nástroje je známa předem v době vydání, je fixní nebo rostoucí a není ovlivněna derivátovým prvkem nebo dluhový nástroj zahrnuje smluvní podmínku, která stanoví výši pohledávky v případě řešení krize;
- b) pozice závazku vyplývajícího z dluhového nástroje, nebo vloženého derivátu, může být denně oceňována podle situace na aktivním a likvidním oboustranném trhu pro rovnocenný nástroj bez úvěrového rizika v souladu s články 104 a 105 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo dluhový nástroj zahrnuje smluvní podmínku, která stanoví výši pohledávky v případě řešení krize;
- c) dluhový nástroj včetně jeho derivátového prvku není předmětem žádné dohody o započtení a jeho ocenění není předmětem čl. 49 odst. 3;

Závazky uvedené v prvním pododstavci se do výše kapitálu a způsobilých závazků zahrnují pouze ve výši, která odpovídá částce uvedené v prvním pododstavci písm. a).

2a. Závazky, které dceřiný podnik usazený v Unii, který je součástí téže skupiny řešící krizi jako subjekt řešící krizi, vydá stávajícímu akcionáři, jenž není součástí téže skupiny řešící krizi, se zahrnují do výše kapitálu a způsobilých závazků subjektů řešících krizi, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) jsou vydány v souladu s čl. 45g odst. 3 písm. a);
- b) výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článku 59 nebo 62 ve vztahu k takovým závazkům nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;
- c) tyto závazky nepřekročí částku stanovenou odečtením částky uvedené v bodě i) od částky uvedené v bodě ii):
 - i) součet výše závazků vydaných subjektu řešícímu krizi a zakoupených tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi a výše kapitálových nástrojů vydaných v souladu s čl. 45g odst. 3 písm. b);
 - ii) částka požadovaná podle čl. 45g odst. 1.

3. Aniž je dotčen minimální požadavek podle čl. 45c odst. 3a a čl. 45d odst. 1 písm. a), orgány příslušné k řešení krize zajistí, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi podle čl. 45c odst. 3a a 3b, splní část požadavku uvedeného v článku 45f ve výši 8 % celkových závazků včetně kapitálu prostřednictvím kapitálu a nástrojů, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení. Na žádost subjektu řešícího krizi může orgán příslušný k řešení krize povolit, aby subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi podle čl. 45c odst. 3a nebo 3b, splnily úroveň nižší než 8 % celkových závazků včetně kapitálu, ale vyšší, než je částka vypočtená podle vzorce $(1 - X1/X2) \times 8 \%$ celkových závazků včetně kapitálu, prostřednictvím nástrojů, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení, pokud jsou splněny podmínky stanovené v čl. 72b odst. 3 písm. a), b) a c) nařízení (EU) č. 575/2013, kde při dodržení hranice poměrné části možného snížení podle čl. 72b odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013:

$X1 = 3,5 \%$ celkového objemu rizikové expozice vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

$X2 =$ částka vyplývající ze součtu i) 18 % celkového objemu rizikové expozice vypočtené v souladu s čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a ii) požadavku uvedeného v čl. 128 odst. 6 směrnice 2013/36/EU.

4. U subjektů řešících krizi, které nejsou G-SVI ani subjekty řešícími krizi podle čl. 45c odst. 3a a 3b, může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že část požadavku uvedeného v článku 45f až do výše 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu, anebo částky vypočtené podle vzorce uvedeného v odstavci 6, podle toho, co je vyšší, musí být splněna prostřednictvím kapitálu a nástrojů, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) nepodřízené závazky uvedené v prvním a druhém odstavci mají ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případ insolvence stejný stupeň priority jako určité závazky, které jsou vyloučeny z uplatnění pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo čl. 44 odst. 3;
- b) riziko, že v důsledku plánovaného uplatnění pravomoci k odpisu a konverzi na nepodřízené závazky, které nejsou vyloučeny z uplatnění této pravomoci v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo čl. 44 odst. 3, vzniknou věřitelům pohledávek vyplývajících z těchto závazků větší ztráty, než jaké by jim vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení;
- c) výše podřízených závazků nepřekročí hodnotu nutnou pro zajištění toho, aby věřitelům uvedeným v písmeni b) nevznikaly ztráty vyšší, než jaké by jim jinak vznikly při likvidaci v rámci běžného úpadkového řízení.

Určí-li orgán příslušný k řešení krize, že v rámci třídy závazků zahrnující způsobilé závazky představuje výše závazků, které budou s přiměřenou pravděpodobností z uplatňování pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3 vyloučeny, celkem více než 10 % dané třídy, posoudí riziko uvedené v druhém pododstavci písm. b).

5. Pro účely odstavců 3 a 4 se derivátové závazky zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají práva protistrany na započtení.

Kapitál subjektu použitý ke splnění požadavku uvedeného v čl. 128 odst. 6 směrnice 2013/36/EU je způsobilý ke splnění požadavku uvedeného v odstavcích 3 a 4.

6. Odchylně od odstavce 3 může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že subjekty řešící krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty řešícími krizi podle čl. 45c odst. 3a nebo 3b, splní požadavek uvedený v čl. 45f prostřednictvím nástrojů, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení, pokud součet těchto nástrojů a kapitálu subjektu z důvodu jeho povinnosti zajistit soulad s požadavky uvedenými v čl. 128 odst. 6 směrnice 2013/36/EU, článku 92a nařízení (EU) č. 575/2013, čl. 45c odst. 3a a článku 45f nepřesahuje vyšší z těchto hodnot: 8 % celkových závazků včetně kapitálu subjektu, anebo částku vypočtenou podle vzorce Ax^2+Bx^2+C , kde A, B a C odpovídají následujícím částkám:

A = částka vyplývající z požadavku uvedeného v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 (pilíř 1);

B = částka vyplývající z požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU (pilíř 2R);

C = částka vyplývající z požadavku uvedeného v čl. 128 odst. 6 směrnice 2013/36/EU (požadavek kombinovaných kapitálových rezerv).

7. Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonávat pravomoc podle odstavce 6 nad subjekty řešícími krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty podléhajícími čl. 45c odst. 3a nebo 3b a jež splňují jednu z níže uvedených podmínek, pokud počet určených subjektů řešících krizi nepřekračuje 30 % všech subjektů řešících krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty podléhajícími čl. 45c odst. 3a nebo 3b, pro které orgán příslušný k řešení krize stanoví požadavek uvedený v článku 45f:

a) požadavek uvedený v článku 104a směrnice 2013/36/EU odráží skutečnost, že subjekt řešící krizi, který je G-SVI nebo subjektem podléhajícím čl. 45c odst. 3a nebo 3b, je mezi 20 % nejrizikovějšími institucemi, pro které orgán příslušný k řešení krize stanoví požadavek uvedený v článku 45, nebo

b) při předcházejícím posouzení způsobilosti k řešení krize byly zjištěny podstatné překážky této způsobilosti a:

i) v harmonogramu požadovaném orgánem příslušným k řešení krize nebylo po uplatnění pravomocí uvedených v čl. 17 odst. 5 přijato žádné nápravné opatření, nebo

ii) zjištěnou podstatnou překážku nelze odstranit uplatněním žádné z pravomocí uvedených v čl. 17 odst. 5 a výkon pravomocí podle odstavce 6 by částečně nebo úplně vyvážil nepříznivý dopad této překážky na způsobilost, nebo

c) orgán příslušný k řešení krize se domnívá, že proveditelnost a věrohodnost upřednostňované strategie řešení krize subjektu je omezená, s ohledem na velikost subjektu a jeho propojenost s jinými subjekty, na povahu, rozsah, rizika a složitost jeho činností a na jeho právní status a vlastnickou strukturu.

Pro účely omezení uvedeného v prvním pododstavci zaokrouhlí orgán příslušný k řešení krize číslo vyplývající z příslušného výpočtu na nejbližší celé číslo.

Členské státy mohou s přihlédnutím ke specifickým rysům svého vnitrostátního bankovního sektoru, včetně zejména počtu subjektů řešících krizi, které jsou G-SVI nebo subjekty podléhajícími čl. 45c odst. 3a nebo 3b, pro něž vnitrostátní orgán příslušný k řešení krize určí požadavek podle článku 45f, stanovit procentní podíl uvedený v prvním pododstavci na úrovni vyšší než 30 %.

8. Rozhodnutí uvedená v odstavcích 4 a 6 přijímá orgán příslušný k řešení krize v konzultaci s příslušným orgánem.

Při přijímání rozhodnutí uvedených v odstavcích 4 a 6 orgány příslušné k řešení krize rovněž zohlední:

a) hloubku trhu pro nástroje instituce uvedené v prvním pododstavci, stanovování ceny takových stávajících nástrojů a dobu potřebnou k provedení operací nezbytných pro dosažení souladu s rozhodnutím uvedeným v prvním pododstavci;

- b) hodnotu nástrojů způsobilých závazků splňujících všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 se zbytkovou splatností kratší než jeden rok k datu rozhodnutí uplatnit požadavek, jehož cílem je provést kvantitativní úpravy požadavku uvedeného v prvním pododstavci;
- c) dostupnost a hodnotu nástrojů splňujících všechny podmínky uvedené v článku 72a, s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) skutečnost, zda závazky, které jsou vyloučeny z uplatňování pravomocí k odpisu nebo konverzi v souladu s čl. 44 odst. 2 nebo 3 a v běžném úpadkovém řízení řazeny na stejnou pozici jako nejvýše řazené způsobilé závazky nebo na pozici nižší, dosahují významné hodnoty ve srovnání se způsobilými závazky a s kapitálem instituce.
- Pokud hodnota vyloučených závazků podle písmene d) nepřesahuje 5 % výše kapitálu a způsobilých závazků instituce, tato vyloučená hodnota se považuje za nevýznamnou. Nad uvedenou hranici posoudí významnost vyloučených závazků orgány příslušné k řešení krize;
- e) model podnikání, model financování a rizikový profil subjektu, jakož i jeho stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství;
- f) dopad nákladů spojených s případnou restrukturalizací na rekapitalizaci subjektu.

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 určí orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem na základě následujících kritérií:

- a) potřeby zajistit, aby mohla být krize skupiny řešící krizi řešena použitím nástrojů k řešení krize, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize;
- b) potřeby ve vhodných případech zajistit, aby subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi, ale nikoliv subjekty řešícími krizi, měly dostatečné způsobilé závazky k tomu, aby zajistily, že pokud by na ně byl aplikován nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo pravomoci k odpisu a konverzi, mohly by být ztráty absorbovány a celkový kapitálový poměr a pákový poměr příslušných subjektů by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
- c) potřeby zajistit, aby v případě, že by podle plánu řešení krize určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučeny podle čl. 44 odst. 3 nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měl subjekt řešící krizi dostatečné další způsobilé závazky k zajištění toho, aby mohly být ztráty absorbovány a celkový kapitálový poměr nebo případně pákový poměr subjektu řešícího krizi mohly být obnoveny na úroveň nezbytnou k tomu, aby subjekt nadále splňoval podmínky pro povolení a pokračoval v činnostech, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
- d) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu subjektu;
- f) rozsahu, v jakém by selhání subjektu mělo nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, mj. v důsledku jeho propojenosti s jinými institucemi nebo subjekty nebo se zbytkem finančního systému, prostřednictvím šíření krize na další instituce nebo subjekty.

2. V případě, kdy plán řešení krize stanoví, že je třeba přijmout opatření k řešení krize v souladu s příslušnými scénáři řešení krize uvedenými v čl. 10 odst. 3, musí se požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 rovnat částce dostatečné k zajištění toho, že:

- a) očekávané ztráty subjektu budou plně absorbovány („absorpce ztráty“);
- b) subjekt řešící krizi a jeho dceřiné podniky, které jsou institucemi, nikoliv však subjekty řešícími krizi, jsou rekapitalizovány na úroveň nezbytnou k tomu, aby nadále splňovaly podmínky pro povolení a pokračovaly v činnostech, pro něž mají povolení podle směrnice 2013/36/EU, směrnice 2014/65/EU nebo rovnocenných právních předpisů („rekapitalizace“).

V případech, kdy plán řešení krize uvádí, že subjekt má být likvidován v běžném úpadkovém řízení nebo jiném rovnocenném vnitrostátním řízení, orgán příslušný k řešení krize posoudí, zda je opodstatněné omezit požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro tento subjekt, tak aby nepřekročil částku dostatečnou pro absorpci ztrát v souladu s písmenem a) prvního pododstavce.

Orgán příslušný k řešení krize ve svém posouzení zejména analyzuje možný dopad omezení uvedeného v předchozím pododstavci na finanční stabilitu a na riziko šíření krize ve finančním systému.

3. Pokud jde o subjekty řešící krizi, výše požadavku uvedená v odstavci 2 zahrnuje:

a) součet:

- i) objemu ztrát, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavkům na subjekt řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU;
- ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vyplývající z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem článku 104a směrnice 2013/36/EU na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení opatření k řešení krize;

b) součet:

i) objemu ztrát, které mají být absorbovány při řešení krize, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt řešící krizi podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi a

ii) rekapitalizační částky, která skupině řešící krizi vyplývající z řešení krize umožňuje, aby obnovila soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi po provedení opatření k řešení krize.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem a) tohoto odstavce děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem b) tohoto odstavce děleno mírou expozice pákového poměru.

Při stanovování individuálního požadavku podle písmene b) prvního pododstavce zohlední orgán příslušný k řešení krize požadavky uvedené v čl. 37 odst. 10, čl. 44 odst. 5 a 8 směrnice 2014/59/EU.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v předcházejících pododstavcích orgán příslušný k řešení krize:

a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné míry expozice pákového poměru upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření k řešení krize zahrnutých v plánu řešení krize a

b) po konzultaci s příslušným orgánem upraví směrem dolů nebo nahoru částku odpovídající současnému požadavku obsaženému v článku 104a směrnice 2013/36/EU, aby určil požadavek, který se použije na subjekt řešící krizi po provedení upřednostňované strategie řešení krize.

Orgán příslušný k řešení krize má možnost zvýšit požadavek uvedený v písm. a) bodě ii) prvního pododstavce o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby si subjekt po vyřešení krize na příslušné časové období, které není delší než jeden rok, udržel dostatečnou důvěru trhu („rezerva tržní důvěry“).

Použije-li se předchozí pododstavec, rezerva tržní důvěry se stanoví tak, aby byla rovna požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, s výjimkou požadavku uvedeného v písmeni a) tamtéž, který by se použil po uplatnění nástrojů k řešení krize.

Tato částka se upraví směrem dolů, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že po provedení strategie řešení krize by mělo být proveditelné a věrohodné, aby k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce i přístupu k financování bez využití mimořádné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 101 odst. 2 a čl. 44 odst. 5 a 8 směrnice 2014/59/EU postačovala nižší částka. Tato částka se upraví směrem nahoru, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce i přístupu k financování bez využití mimořádné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 101 odst. 2 a čl. 44 odst. 5 a 8 směrnice 2014/59/EU je po příslušné časové období, které není delší než jeden rok, nezbytná vyšší částka.

EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku používanou orgány příslušnými k řešení krize k odhadu požadavků uvedených v článku 104a a čl. 128 odst. 6 směrnice 2013/36/EU týkajících se subjektů řešících krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi jako takovou tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šest měsíců po vstupu této směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3a. Pro subjekty řešící krizi, na které se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013 a které jsou součástí skupiny řešící krizi, jejíž celková aktiva převyšují 100 miliard EUR, se výše požadavku uvedeného v odstavci 3 rovná přinejmenším („požadavek v rámci pilíře 1 pro nejvýznamnější banky“):

- a) 13,5 % při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. A) a
- b) 5% při výpočtu v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b).

Odchylně od článku 45b subjekty řešící krizi uvedené v předchozím pododstavci splní výši požadavku uvedenou v tomto odstavci, která se rovná 13,5 %, vypočítá-li se v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. a), a 5 %, vypočítá-li se v souladu s čl. 45 odst. 2 písm. b), prostřednictvím způsobilých závazků, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013, s výjimkou čl. 72b odst. 3 až 5 uvedeného nařízení, prostřednictvím závazků uvedených v čl. 45b odst. 2a nebo prostřednictvím kapitálu.

3b. Orgány příslušné k řešení krize mohou po konzultaci s příslušnými orgány rozhodnout, že uplatní minimální požadavky stanovené v odstavci 3a rovněž vůči subjektům řešícím krizi, na které se nevztahuje článek 92a nařízení (EU) č. 575/2013, které jsou součástí skupiny řešící krizi s celkovými aktivy nižšími než 100 miliard EUR a o kterých se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že by s přiměřenou pravděpodobností mohly v případě selhání představovat systémové riziko.

Při přijímání rozhodnutí uvedeného v předchozím pododstavci orgány příslušné k řešení krize zohlední:

- i) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;
- ii) omezený přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;
- iii) závislost na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v čl. 45 odst. 1.

Rozhodnutím neuložit minimální požadavek podle odstavce 3b není dotčeno rozhodnutí, že požadavek uvedený v článku 45f musí být splněn s pomocí nástrojů, které splňují všechny podmínky uvedené v článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 v souladu s čl. 45b odst. 3 až 6.

4. Pokud jde o subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi, výše požadavku uvedená v odstavci 2 zahrnuje:

a) součet:

- i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavkům na subjekt uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 104a směrnice 2013/36/EU, a
- ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na celkový kapitálový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a s požadavkem uvedeným v článku 104a směrnice 2013/36/EU po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 a po řešení krize skupiny řešící krizi;

b) součet:

i) objemu ztrát, které mají být absorbovány, odpovídajícího požadavku na pákový poměr pro subjekt uvedenému v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, a

ii) rekapitalizační částky, která subjektu umožňuje obnovit soulad s požadavkem na pákový poměr uvedeným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 a po řešení krize skupiny řešící krizi.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. a) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem a) děleno celkovým objemem rizikové expozice.

Pro účely čl. 45 odst. 2 písm. b) je požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 vyjádřen v procentech jako hodnota vypočítaná v souladu s písmenem b) děleno mírou expozice pákového poměru.

Při stanovování individuálního požadavku podle písmene b) prvního pododstavce zohlední orgán příslušný k řešení krize požadavky uvedené v čl. 37 odst. 10, čl. 44 odst. 5 a 8 směrnice 2014/59/EU.

Při stanovování rekapitalizačních částek uvedených v předcházejících pododstavcích orgán příslušný k řešení krize:

a) využije nejnovější vykázané hodnoty příslušného celkového objemu rizikové expozice nebo příslušné míry expozice pákového poměru upravené s ohledem na jakékoli změny vyplývající z opatření k řešení krize zahrnutých v plánu řešení krize a

b) po konzultaci s příslušným orgánem upraví směrem dolů nebo nahoru částku odpovídající současnému požadavku obsaženému v článku 104a směrnice 2013/36/EU, aby určil požadavek, který se použije na příslušný subjekt řešící krizi po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 a po řešení krize skupiny řešící krizi.

Orgán příslušný k řešení krize má možnost navýšit požadavek stanovený v prvním pododstavci písm. a) bodě ii) o vhodnou částku nezbytnou k zajištění toho, aby v návaznosti na výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků v souladu s článkem 59 subjekt i nadále splňoval podmínky pro své povolení a udržel si dostatečnou důvěru trhu po příslušné časové období, které není delší než jeden rok („rezerva tržní důvěry“).

Použije-li se předchozí pododstavec, výše rezervy tržní důvěry se stanoví tak, aby byla rovna požadavku kombinovaných kapitálových rezerv podle čl. 128 bodu 6 směrnice 2013/36/EU, s výjimkou požadavku uvedeného v písmeni a) tamtéž, který by se použil po výkonu pravomoci uvedené v článku 59 a po řešení krize skupiny řešící krizi. Tato částka se upraví směrem dolů, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že po výkonu pravomoci uvedené v článku 59 a po řešení krize skupiny řešící krizi by mělo být proveditelné a věrohodné, aby k zajištění důvěry trhu a dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce i přístupu k financování bez využití mimořádné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 101 odst. 2 a čl. 44 odst. 5 a 8 směrnice 2014/59/EU postačovala nižší částka. Tato částka se upraví směrem nahoru, pokud orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem rozhodne, že k udržení důvěry trhu a zajištění dalšího poskytování zásadních hospodářských funkcí instituce i přístupu k financování bez využití mimořádné finanční podpory kromě příspěvků z mechanismů financování k řešení krizí v souladu s čl. 101 odst. 2 a čl. 44 odst. 5 a 8 směrnice 2014/59/EU je po příslušné časové období, které není delší než jeden rok, nezbytná vyšší částka.

5. V případech, kdy orgán příslušný k řešení krize očekává, že určité třídy způsobilých závazků budou s přiměřenou pravděpodobností zcela nebo zčásti vyloučeny z procesu rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 44 odst. 3 nebo by mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 se splní prostřednictvím jiných způsobilých závazků dostatečných k:

- a) pokrytí výše vyloučených závazků určených v souladu s čl. 44 odst. 3;
- b) zajištění splnění podmínek uvedených v odstavci 2.

6. Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle tohoto článku obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavcích 2 až 5, a bez zbytečného odkladu se přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU.

7. Pro účely odstavců 3 a 4 se kapitálové požadavky vykládají v souladu s tím, jak příslušný orgán uplatňuje přechodná ustanovení v části desáté hlavě I kapitolách 1, 2 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013 a v ustanoveních vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádějí možnosti poskytnuté příslušným orgánům uvedeným nařízením

Článek 45d

Určení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky pro subjekty řešící krizi patřící k G-SVI a významné dceřiné podniky mimounijních G-SVI

1. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 se v případě subjektu řešícího krizi, který je G-SVI nebo součástí G-SVI, zahrnuje:

- a) požadavky uvedené v člancích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a
- b) dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky, jež určí orgán příslušný k řešení krize specificky pro tento subjekt v souladu s odstavcem 2 a který bude plněn prostřednictvím závazků, které splňují podmínky článku 45b.

1a. Požadavek podle čl. 45 odst. 1 pro subjekt, na který se vztahuje požadavek uvedený v člancích 92b a 494 nařízení (EU) č. 575/2013, zahrnuje:

- a) požadavky uvedené v člancích 92a a 494 nařízení (EU) č. 575/2013 a
- b) jakékoliv dodatečné požadavky na kapitál a způsobilé závazky, které určí orgán příslušný k řešení krize v souladu s odstavcem 2 a které se splní prostřednictvím závazků, jež splňují podmínky článku 45g a čl. 89 odst. 2.

2. Orgán příslušný k řešení krize zavede dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) a odst. 1a písm. b) pouze:

- a) v případě, že požadavek uvedený v odst. 1 písm. a) a v odst. 1a písm. a) není dostatečný ke splnění podmínek stanovených v článku 45c, a
- b) v rozsahu, který zajišťuje splnění podmínek stanovených v článku 45c.

3. V případech, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI patřící ke stejné G-SVI, vypočítají relevantní orgány příslušné k řešení krize pro účely čl. 45h odst. 2 částku uvedenou v odstavci 2:

- a) pro každý subjekt řešící krizi;
- b) pro mateřský podnik v Unii, jako by to byl jediný subjekt řešící krizi této G-SVI.

4. Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize uložit dodatečný požadavek na kapitál a způsobilé závazky podle odst. 1 písm. b) obsahuje zdůvodnění tohoto rozhodnutí, včetně úplného posouzení prvků uvedených v odstavci 2, a bez zbytečného odkladu se přezkoumá s cílem zohlednit jakékoli změny ve výši požadavku uvedeného v článku 104a směrnice 2013/36/EU použitelného na skupinu řešící krizi.

Článek 45f

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty řešící krizi

1. Subjekty řešící krizi dodržují požadavky stanovené v člancích 45b až 45d na konsolidovaném základě na úrovni skupiny řešící krizi.
2. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekt řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi určen se stanoví v souladu s článkem 45h na základě požadavků stanovených v člancích 45b až 45d a na základě toho, zda se krize dceřiných podniků skupiny z třetích zemí má podle plánu řešení krize řešit odděleně.
3. V případě skupin řešících krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 83b písm. b) relevantní orgán příslušný k řešení krize v závislosti na vlastnostech mechanismu solidarity a upřednostňované strategie řešení krize rozhodne, jakým způsobem subjekty v rámci skupiny řešící krizi musí splňovat požadavky podle čl. 45c odst. 3 a 3a, aby se zajistilo, že skupina řešící krizi jako celek splňuje požadavek podle odstavců 1 a 2.

Článek 45g

Uplatnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky na subjekty, které samy nejsou subjekty řešícími krizi

1. Instituce, které jsou dceřinými podniky subjektu řešícího krizi nebo subjektu z třetí země a nejsou samy subjektem řešícím krizi, dodržují požadavky stanovené v článku 45c na individuálním základě. Orgán příslušný k řešení krize se po konzultaci s příslušným orgánem může rozhodnout uplatnit požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), který je dceřiným podnikem subjektu řešícího krizi a není sám subjektem řešícím krizi. Odchylně od prvního pododstavce mateřské podniky v Unii, které samy nejsou subjekty řešícími krizi a jsou dceřinými podniky subjektů ze třetích zemí, musí splňovat požadavky stanovené v člancích 45c až 45d na konsolidovaném základě.

V případě skupin řešících krizi určených podle čl. 2 odst. 1 bodu 83b písm. b) platí, že úvěrové instituce přidružené k ústřednímu subjektu a ústřední subjekt, které nejsou subjekty řešícími krizi, a úvěrové instituce přidružené k ústřednímu subjektu a ústřední subjekt, které jsou subjekty řešícími krizi, ale nevztahuje se na ně čl. 45f odst. 3, musí splňovat požadavky stanovené v článku 45c na individuálním základě.

Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekt uvedený v tomto odstavci se určí v souladu s článkem 45h a případně článkem 89 na základě požadavků stanovených v článku 45c.

2. Požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1 pro subjekty uvedené v odstavci 1 splňuje kritéria způsobilosti podle odstavce 3.

3. Požadavek se splní prostřednictvím jedné nebo více z následujících položek:

a) závazků,

i) které jsou vydány subjektu řešícímu krizi a zakoupeny tímto subjektem buď přímo, nebo nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, které koupily dané závazky od subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo stávajícím akcionářem, který není součástí téže skupiny řešící krizi, pokud výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s články 59 až 62 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

ii) které splňují kritéria způsobilosti podle článku 72a nařízení (EU) č. 575/2013 s výjimkou čl. 72b odst. 2 písm. b), c), k), l) a m) a odst. 3 až 5 uvedeného nařízení;

iii) které jsou v běžném úpadečném řízení na stejné úrovni jako kapitálové nástroje nebo jsou podřízené závazkům, které nesplňují podmínku uvedenou v písmeni i) a nejsou způsobilé pro kapitálové požadavky;

iv) které podléhají pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článků 59 až 62, která je v souladu se strategií řešení krize dané skupiny, a to zejména tím, že nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem;

v) jejichž nákup není přímo ani nepřímo financován subjektem, na který se vztahuje tento článek;

vi) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, výslovně ani implicitně neuvádějí, že by závazky byly subjektem, na který se vztahuje tento článek, vypovězeny, umořeny, zpětně odkoupeny nebo případně předčasně splaceny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu, a subjekt nic takového ani jinak neuvádí;

vii) u kterých ustanovení, jimiž se řídí, nedávají držiteli právo na urychlení plánované budoucí výplaty úroků nebo jistiny jindy než v případě platební neschopnosti nebo likvidace subjektu, na který se vztahuje tento článek;

viii) u kterých se výše případně splatných rozdělených výnosů z těchto závazků nemění na základě úvěrového hodnocení subjektu, na který se vztahuje tento článek, nebo jeho mateřského podniku;

b) kapitálových nástrojů, které:

i) jsou vydány subjektům, které jsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, nebo

ii) jsou vydány subjektům, které nejsou součástí téže skupiny řešící krizi, nebo jsou takovými subjekty zakoupeny, a to za podmínky, že výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článků 59 až 62 nemá vliv na kontrolu subjektu řešícího krizi nad daným dceřiným podnikem.

5. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, může u daného dceřiného podniku zcela upustit od uplatňování tohoto článku, jestliže:

- a) dceřiný podnik a subjekt řešící krizi jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;
- b) subjekt řešící krizi splňuje požadavek uvedený v článku 45f;
- c) v současné době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo vyplacení závazků subjektem řešícím krizi dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 59 odst. 3, zejména pokud je vůči subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize;
- d) subjekt řešící krizi splňuje požadavky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a se souhlasem příslušného orgánu prohlásil, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
- e) postupy hodnocení, měření a kontroly rizik používané v subjektu řešícím krizi se vztahují i na dceřiný podnik;
- f) subjekt řešící krizi drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat či odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku, s výjimkou úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu.

5a. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku, který není subjektem řešícím krizi, může u daného dceřiného podniku rovněž zcela upustit od uplatňování tohoto článku, jestliže:

- a) dceřiný podnik a jeho mateřský podnik jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;
- b) mateřský podnik plní na subkonsolidovaném základě v členském státě dceřiného podniku požadavek uvedený v článku 45;
- c) v současné době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo vyplacení závazků mateřským podnikem dceřinému podniku, pro který platí skutečnosti uvedené v čl. 59 odst. 3, zejména pokud je vůči mateřskému podniku přijato opatření k řešení krize nebo jsou uplatněny pravomoci uvedené v čl. 59 odst. 1;
- d) mateřský podnik splňuje požadavky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a se souhlasem příslušného orgánu prohlásil, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
- e) postupy hodnocení, měření a kontroly rizika používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;
- f) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat či odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku, s výjimkou úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu.

6. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odst. 5 písm. a) a b), může orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku povolit, aby byl požadavek zcela nebo zčásti splněn prostřednictvím záruky poskytnuté subjektem řešícím krizi, která splňuje následující podmínky:

- a) výše poskytnuté záruky odpovídá alespoň výši požadavku, který nahrazuje;
- b) záruka se uplatní v okamžiku, kdy dceřiný podnik není schopen hradit své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo bylo v souvislosti s dceřiným podnikem učiněno zjištění v souladu s čl. 59 odst. 3, podle toho, která událost nastane dříve;
- c) záruka je zajištěna prostřednictvím dohody o finančním zajištění, jak je definována v čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES, alespoň na 50 % její částky;
- e) zajištění záruky splňuje požadavky článku 197 nařízení (EU) č. 575/2013, což je po přiměřeně konzervativní srážce dostatečné k plnému pokrytí zaručené částky;
- f) zajištění záruky je nezatížené, a zejména se nepoužívá jako zajištění žádné další záruky;
- g) zajištění má skutečnou splatnost, která splňuje stejnou podmínku splatnosti, jaká je uvedena v čl. 72c odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, a
- h) neexistují žádné právní, regulační ani provozní překážky pro převod zajištění ze subjektu řešícího krizi na příslušný dceřiný podnik, včetně situací, kdy je vůči subjektu řešícímu krizi přijato opatření k řešení krize. Na žádost orgánu příslušného k řešení krize poskytne subjekt řešící krizi nezávislé, písemné a odůvodněné právní stanovisko, nebo jinak uspokojivě prokáže, že převodu zajištění na příslušný dceřiný podnik nebrání žádné právní, regulační ani provozní překážky.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž blíže upřesní metody zamezující tomu, aby nástroje uznané pro účely článku 45g částečně nebo v plném rozsahu nepřímo upsané subjektem řešícím krizi bránily hladkému provedení strategie řešení krize. Tyto metody by měly zejména zajistit řádný převod ztrát na subjekt řešící krizi a převod kapitálu na subjekty, které jsou součástí skupiny řešící krizi, ale které nejsou samy subjekty řešícími krizi, a poskytnout mechanismus zamezující dvojímu započtení způsobilých nástrojů uznaných pro účely článku 45g. Tyto metody by měly zahrnovat režim odpočtů nebo rovnocenně spolehlivý přístup a zajistit pro subjekty, které nejsou samy subjektem řešícím krizi, výsledek rovnocenný plnému přímému upsání způsobilých nástrojů, které jsou uznány pro účely článku 45g, subjektem řešícím krizi.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [šest měsíců po vstupu této směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Výjimky pro úvěrové instituce trvale přidružené k ústřednímu subjektu

Orgán příslušný k řešení krize může v souladu s vnitrostátním právem upustit od uplatňování článků 45f nebo 45g na jednu nebo více úvěrových institucí trvale přidružených k ústřednímu subjektu, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) úvěrové instituce a ústřední subjekt podléhají dohledu téhož příslušného orgánu, jsou usazeny v tomtéž členském státě a jsou součástí téže skupiny řešící krizi;
- b) závazky ústředního subjektu a přidružených institucí jsou společné a nerozdílné nebo za závazky přidružených institucí plně ručí ústřední subjekt;
- c) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, solventnost a likvidita ústředního subjektu a všech přidružených institucí jsou sledovány jako celek na základě konsolidovaných účetních závěrek těchto institucí;
- d) vedoucí orgány ústředního subjektu jsou oprávněny vydávat instrukce vedoucím orgánům přidružených institucí;
- e) příslušná skupina řešící krizi splňuje požadavek podle čl. 45f odst. 3 a
- f) v současné době neexistuje ani se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mezi ústředním subjektem a přidruženými úvěrovými institucemi v případě řešení krize.

1. Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi, případně orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, není-li totožný s prvně uvedeným orgánem, a orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky skupiny řešící krizi, které podléhají požadavku podle článku 45g na individuálním základě, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly jednotného společného rozhodnutí o všech těchto aspektech:

- a) výši požadavku uplatňovaného na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi na jednotlivé subjekty řešící krizi;
- b) výši požadavku uplatňovaného na jednotlivé dceřiné podniky subjektu řešícího krizi na individuální úrovni. Společné rozhodnutí zajistí dodržení článků 45f a 45g, je dostatečně odůvodněné a
- c) orgán příslušný k řešení krize jej poskytne subjektu řešícímu krizi, za něhož odpovídá;
- d) dotyčné orgány příslušné k řešení krize jej poskytnou dceřiným podnikům každého subjektu řešícího krizi, za něž odpovídají;
- e) orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi jej poskytne mateřskému podniku skupiny v Unii, pokud tento mateřský podnik v Unii není sám subjektem řešícím krizi z téže skupiny řešící krizi.

Společné rozhodnutí přijaté v souladu s tímto článkem může stanovit, že pokud je to v souladu se strategií řešení krize a subjekt řešící krizi přímo ani nepřímo nezakoupil dostatečné nástroje splňující požadavky podle čl. 45g odst. 3, plní dceřiný podnik požadavky podle čl. 45c odst. 4 v souladu s čl. 45g odst. 3 částečně prostřednictvím nástrojů vydaných subjektům, které nejsou součástí skupiny řešící krizi, a zakoupených těmito subjekty.

2. V případě, kdy je subjektem řešícím krizi více než jeden subjekt G-SVI náležící ke stejné G-SVI, pak orgány příslušné k řešení krize uvedené v prvním pododstavci projednají a ve vhodných případech, je-li takový postup v souladu se strategií řešení krize G-VI, sjednají uplatnění článku 72e nařízení (EU) č. 575/2013 a případnou úpravu za účelem minimalizace nebo eliminace rozdílu mezi součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. a) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi a součtem částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. b) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013. Tato úprava může být uplatněna za následujících podmínek:
- a) úprava může být uplatněna s ohledem na rozdíly ve výpočtu celkového objemu rizikové expozice mezi příslušnými členskými státy tím způsobem, že se upraví úroveň požadavku;
 - b) úprava se neuplatní za účelem eliminace rozdílů vyplývajících z expozice mezi skupinami řešícími krizi. Součet částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. a) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013 v případě jednotlivých subjektů řešících krizi nesmí být nižší než součet částek uvedených v čl. 45d odst. 3 písm. b) a článku 12 nařízení (EU) č. 575/2013.
3. Není-li společného rozhodnutí dosaženo do čtyř měsíců, je přijato rozhodnutí v souladu s odstavci 4 až 6.
4. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se konsolidovaného požadavku pro skupinu řešící krizi, přijme rozhodnutí o tomto konsolidovaném požadavku orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi po řádném zohlednění:
- a) posouzení dceřiných podniků, jež provedly relevantní orgány příslušné k řešení krize;
 - b) stanoviska orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, není-li tento orgán totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi své rozhodnutí a vyčká na rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a), b) a c). Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi.

5. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi, které podléhají požadavku podle článku 45g na individuálním základě, přijmou toto rozhodnutí orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, jestliže jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) bylo náležitě zohledněno stanovisko orgánu příslušného k řešení krize subjektu řešícího krizi;
- b) bylo náležitě zohledněno stanovisko orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, není-li tento orgán totožný s orgánem příslušným k řešení krize subjektu řešícího krizi;

c) bylo posouzeno dodržení podmínek článku 45g.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgány příslušné k řešení krize odpovědné za dceřiné podniky na individuálním základě své rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím EBA. Rozhodnutí EBA zohlední první pododstavec písm. a), b) a c). Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA postoupit po skončení tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi nebo orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny záležitost orgánu EBA za účelem závazného zprostředkování nepostoupí, pokud úroveň stanovená orgánem příslušným k řešení krize dceřiného podniku:

a) je v mezích 2 % rizikově vážených aktiv požadavku uvedeného v článku 45f a

b) úroveň stanovená orgánem příslušným k řešení krize dceřiného podniku vyhovuje požadavkům podle čl. 45c odst. 4.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použijí se rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků. Společné rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

6. Není-li společné rozhodnutí přijato do čtyř měsíců z důvodu neshody týkající se úrovně konsolidovaného požadavku a úrovně požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě, platí následující:

- a) rozhodnutí o úrovni požadavku, který má být uplatněn na dceřiné podniky skupiny řešící krizi na individuálním základě, se přijme v souladu s odstavcem 5;
- b) rozhodnutí o konsolidovaném požadavku se přijme v souladu s odstavcem 4.

7. Společné rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a veškerá rozhodnutí přijatá podle odstavců 4, 5 a 6 orgány příslušnými k řešení krize v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pro dotčené orgány příslušné k řešení krize závazná.

Společné rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

8. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány vyžadují a ověřují, že subjekty plní požadavek uvedený v čl. 45 odst. 1, a souběžně s vypracováním a udržováním plánů řešení krize přijímají rozhodnutí podle tohoto článku.

9. Orgán příslušný k řešení krize subjektu řešícího krizi informuje orgán EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, které byly stanoveny:

- a) na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi;
- b) na individuálním základě na úrovni dceřiných podniků skupiny řešící krizi.

Podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejnění požadavku

1. Subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 podléhající požadavku podle čl. 45 odst. 1 podávají svým příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize nejméně jednou za půl roku nebo na žádost příslušného orgánu či orgánu příslušného k řešení krize častěji zprávy o:

- a) výši disponibilního kapitálu a způsobilých závazků, které splňují podmínky článku 45b nebo čl. 45g odst. 3, a vyjádření této výše v souladu s čl. 45 odst. 2 po uplatnění odpočtů v souladu s články 72e až 72j nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) složení položek uvedených v písmeni a) včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení.

Požadavek uvedený v prvním pododstavci se nevztahuje na subjekty uvedené v čl. 45c odst. 2 druhém pododstavci.

2. Subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 podléhající požadavku podle čl. 45 odst. 1 zveřejňují alespoň jednou ročně tyto informace:

- a) výše disponibilního kapitálu a způsobilých závazků, které splňují podmínky článku 45b nebo čl. 45g odst. 3;
- b) složení položek uvedených v písmeni a) včetně jejich profilu splatnosti a pořadí v běžném úpadkovém řízení.
- c) použitelný požadavek podle článku 45c nebo článku 45d vyjádřený v souladu s čl. 45 odst. 2.

Požadavek uvedený v prvním pododstavci se nevztahuje na subjekty uvedené v čl. 45c odst. 2 druhém pododstavci.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem za účelem specifikace jednotných formátů, šablon a četnosti, jakož i šablon pro podávání zpráv pro účely dohledu a zveřejňování uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

V případě institucí podléhajících článkům 92a a 92b nařízení (EU) č. 575/2013 jsou tyto návrhy prováděcích technických norem v příslušných případech uvedeny do souladu s prováděcími technickými normami přijatými v souladu s [příslušnými ustanoveními nařízení o kapitálových požadavcích týkajících se mandátů orgánu EBA pro podávání zpráv a poskytování informací o pilíři I pro MREL a TLAC].

EBA předloží tyto prováděcí technické normy Komisi do [dvanácti měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Pokud byla provedena opatření k řešení krize nebo vykonány pravomoci podle článku 59, požadavky na zveřejňování informací uvedené v odstavci 2 se použijí ode dne lhůty pro splnění požadavků uvedených v článku 45c nebo 45d podle čl. 10 odst. 7 písm. o).

Článek 45j

Podávání zpráv pro orgán EBA

1. Orgány příslušné k řešení krize informují orgán EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky, který byl stanoven pro jednotlivé subjekty v souladu s článkem 45f nebo článkem 45g v jejich pravomoci.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem za účelem specifikace jednotných formátů, šablon a definic týkajících se toho, jak orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány zjišťují a předávají informace orgánu EBA pro účely odstavce 1.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do [12 měsíců od vstupu v platnost]...*.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky

1. Případy porušení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky uvedeného v článku 45c nebo 45d řeší relevantní orgány na základě minimálně jednoho z následujících:

- a) pravomoci řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize v souladu s články 17 a 18;
- ba) pravomoci uvedené v článku 16a;
- b) opatření uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/ES;
- c) opatření včasného zásahu v souladu s článkem 27;
- d) správních sankcí a jiných správních opatření v souladu s článkem 110 a s článkem 111;
- e) posouzení toho, zda je instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, v souladu s článkem 32.

3. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány se při výkonu svých příslušných pravomocí uvedených v odst. 1 písm. a) až e) vzájemně konzultují.

Zprávy

1. EBA ve spolupráci s příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize předkládá Komisi zprávu obsahující posouzení přinejmenším následujícího:

- a) jak byl požadavek na kapitál a způsobilé závazky stanovený v souladu s článkem 45f nebo 45g proveden na vnitrostátní úrovni, a zejména zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné subjekty mezi členskými státy liší;
- b) jak byla orgány příslušnými k řešení krize uplatňována pravomoc uvedená v čl. 45b odst. 3, 4 a 6 a zda se mezi členskými státy vyskytly rozdíly ve výkonu této pravomoci.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zohlední:

- a) dopad minimálního požadavku a jeho případně navržených harmonizovaných výší na:
 - i) finanční trhy obecně a trhy s nezajištěnými dluhopisy a deriváty zvlášť;
 - ii) modely podnikání a struktury rozvah institucí, zejména jejich profil a strategii financování, a právní a provozní strukturu skupin;
 - iii) ziskovost institucí, zejména jejich náklady na financování;
 - iv) migraci expozic vůči subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;
 - v) finanční inovace;
 - vi) využívání smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a povahu a prodejnost takových nástrojů;
 - vii) rizikové chování institucí;
 - viii) míru zatížení aktiv institucí;
 - ix) opatření přijatá institucemi ke splnění minimálních požadavků, zejména rozsah, v jakém k plnění minimálního požadavku dochází snižováním aktiv, emisí dlouhodobých dluhopisů a získáváním kapitálu, a

- x) výši úvěrů poskytovaných úvěrovými institucemi, se zvláštním zaměřením na úvěry pro mikropodniky a malé a střední podniky, místní orgány, regionální orgány a subjekty veřejného sektoru a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;
- b) interakci minimálních požadavků s kapitálovými požadavky, poměrem cizího financování a požadavky na likviditu stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU;
- c) schopnost institucí nezávisle získávat kapitál či financování na trzích za účelem plnění jakýchkoli navržených harmonizovaných minimálních požadavků.

3. Zpráva uvedená v odstavci 1 se vypracovává za dva kalendářní roky a předává Komisi do 30. září kalendářního roku následujícího po posledním kalendářním roce zahrnutém ve zprávě. První zpráva se předloží Komisi nejpozději [do 30. září druhého roku následujícího po datu použitelnosti této směrnice].

Článek 45m

Přechodná opatření a opatření po vyřešení krize

1. Odchylně od článku 45 odst. 1 orgány příslušné k řešení krize stanoví vhodné přechodné období pro to, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) splnily požadavky podle článků 45f nebo 45g nebo případně požadavek vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 3, 4 nebo 6. Lhůta pro splnění požadavků uvedených v člancích 45f nebo 45g nebo požadavku vyplývajícího z uplatnění čl. 45b odst. 3, 4 nebo 6 je stanovena na 1. ledna 2024.

Orgán příslušný k řešení krize určí pro požadavky podle článků 45f nebo 45g nebo případně požadavek vyplývající z uplatnění čl. 45b odst. 3, 4 nebo 6 průběžnou cílovou úroveň, kterou musí instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) splnit ke dni 1. ledna 2022. Tento průběžný cíl zpravidla zajistí rovnoměrné navyšování způsobilých závazků a kapitálu na požadovanou úroveň.

Orgán příslušný k řešení krize může stanovit přechodné období překračující lhůtu 1. ledna 2024, je-li to řádně odůvodněné a vhodné na základě kritérií uvedených v odstavci 4, přičemž zohlední:

- a) vývoj finanční situace subjektu;
- b) vyhlídky, že subjekt bude v přiměřené lhůtě schopen zajistit soulad s požadavky uvedenými v člancích 45f nebo 45g nebo požadavek na základě uplatnění čl. 45b odst. 3, 4 nebo 6;
- c) skutečnosti, zda je subjekt schopen nahradit závazky, které přestaly splňovat kritéria způsobilosti nebo splatnosti stanovená v člancích 72b a 72c nařízení (EU) č. 575/2013, článku 45b nebo čl. 45g odst. 3, a toho, zda je tato případná neschopnost idiosynkratické povahy, nebo je způsobena narušením na úrovni celého trhu,

1a. Lhůta pro splnění minimální úrovně požadavků podle čl. 45c odst. 3a a 3b je stanovena na 1. ledna 2022.

1b. Minimální úroveň požadavku uvedeného v čl. 45c odst. 3a a 3b se nepoužije v těchto případech:

- a) do tří let po datu, od něhož se subjekt řešící krizi nachází v situaci uvedené v čl. 45c odst. 3a nebo 3b;
- b) do dvou let po datu, kdy subjekt řešící krizi uplatnil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
- c) do dvou let po datu, kdy subjekt řešící krizi zavedl alternativní opatření soukromého sektoru uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. b), jehož prostřednictvím byly kapitálové nástroje a další závazky odepsány nebo konvertovány na kmenový kapitál tier 1 za účelem rekapitalizace subjektu řešícího krizi bez použití nástrojů k řešení krize.

2. Odchylně od čl. 45 odst. 1 stanoví orgány příslušné k řešení krize vhodné přechodné období pro splnění požadavků podle článku 45f nebo 45g nebo případně požadavku vyplývajícího z uplatnění čl. 45b odst. 3, 4 nebo 6 pro instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), na které byly použity nástroje k řešení krize nebo pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků.

3. Pro účely odstavců 1, 1a a 2 sdělí orgány příslušné k řešení krize dané instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) plánovaný MREL pro každé 12měsíční období v rámci přechodného období s cílem usnadnit postupné navyšování jejich schopnosti absorbovat ztráty a schopnosti rekapitalizace. Na konci přechodného období se MREL rovná částce určené podle čl. 45c, odst. 3a a 3b, článků 45f a 45g nebo případně podle čl. 45b odst. 3, 4 nebo 6.

4. Při stanovování přechodných období orgány příslušné k řešení krize zohlední:

- i) převahu vkladů a absenci dluhových nástrojů v modelu financování;
- ii) přístup na kapitálové trhy se způsobilými závazky;
- iii) závislost na kmenovém kapitálu tier 1 při plnění požadavku uvedeného v článku 45f.

5. S výhradou odstavce 1 se orgánům příslušným k řešení krize nebrání v tom, aby následně přezkoumaly určité přechodné období, nebo plánovaný MREL stanovený podle odstavce 3.“

23a) V čl. 48 odst. 1 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) pouze v případě, že je celkové snížení akcií nebo jiných nástrojů účasti, příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle písmen a) až d) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány v požadovaném rozsahu jistinu zbývajících způsobilých závazků, včetně dluhových nástrojů uvedených v čl. 108 odst. 3, nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi, a to podle článku 44 v souladu s hierarchií pohledávek v běžném úpadkovém řízení, včetně pořadí stanoveného pro vklady podle článku 108, ve spojení s odpisem podle písmen a) až d) tohoto odstavce, aby dosáhly součtu částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c).“

24) Článek 55 se nahrazuje tímto:

„Článek 55

Smluvní uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy uloží institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby do smluvních podmínek zahrnuly smluvní podmínku, podle níž věřitel nebo smluvní strana smlouvy či nástroje, které zřizují daný závazek, uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu a konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize, za předpokladu, že tento závazek splňuje všechny následující podmínky:

- a) závazek není vyloučen podle čl. 44 odst. 2;
- b) závazek není vkladem podle čl. 108 písm. a);
- c) závazek se řídí právem třetí země;
- d) závazek byl vydán nebo uzavřen po dni, kdy nabudou účinnosti ustanovení členského státu přijatá za účelem provedení tohoto oddílu.

První pododstavec se nepoužije, pokud orgán členského státu příslušný k řešení krize zjistí, že závazky nebo nástroje uvedené v prvním pododstavci mohou podléhat pravomocem k odpisu a konverzi ze strany orgánu příslušného k řešení krize v členském státě podle práva třetí země nebo podle závazné dohody uzavřené s touto třetí zemí.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) dospějí ke zjištění, že zahrnutí smluvní podmínky uvedené v odstavci 1 je v určitých závazcích právně nebo jinak neproveditelné, tato instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) své zjištění včetně označení kategorie, do níž daný závazek spadá, a odůvodnění oznámily orgánu příslušnému k řešení krize nebo příslušnému orgánu, je-li to podle vnitrostátních právních předpisů relevantní. Instituce nebo subjekt poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize veškeré informace, jež si tento orgán po obdržení oznámení podle prvního pododstavce může v rozumné lhůtě po obdržení takového oznámení vyžádat, aby vyhodnotil účinek tohoto oznámení na způsobilost dané instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) k řešení krize.

Členské státy zajistí, aby v případě oznámení podle prvního pododstavce byla povinnost zahrnout smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 automaticky pozastavena od okamžiku, kdy orgán příslušný k řešení krize oznámení obdržel.

Není-li orgán příslušný k řešení krize s takovým oznámením spokojen, vyžaduje zahrnutí smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, pokud se domnívá, že proveditelnosti nic nebrání nebo že smluvní ustanovení o uznání je nezbytné k zajištění způsobilosti dané instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) k řešení krize.

Závazky uvedené v prvním pododstavci jsou prioritní vůči závazkům s pořadím podle čl. 108 odst. 2 písm. a), b) a c) a odst. 3.

Závazky, u nichž instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezahrnou do příslušných smluvních ustanovení podmínku požadovanou v souladu s odstavcem 1, se nezapočítávají do minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vyžadovat, aby orgánům poskytly právní stanovisko týkající se právní vymahatelnosti a účinnosti takové podmínky uvedené v odstavci 1.

4. Skutečnost, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezahrnuly do smluvních ustanovení, jimiž se řídí příslušný závazek, podmínku v souladu s požadavkem v odstavci 1, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize ve výkonu pravomoci k odpisu a konverzi ve vztahu k uvedenému závazku.

5. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení seznamu závazků, na něž se vztahuje vyloučení podle odstavce 1, a obsahu smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání institucí.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní podmínky, za nichž by bylo právně nebo jinak neproveditelné, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) zahrnuly smluvní podmínku uvedenou v odstavci 1 do smluvních podmínek určitých závazků, jakož i podmínky, za nichž má orgán příslušný k řešení krize podle odst. 2 čtvrtého pododstavce zahrnutí dané smluvní podmínky vyžadovat.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do [12 měsíců od vstupu v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Považuje-li to orgán příslušný k řešení krize za nezbytné, upřesní kategorie závazků, u nichž mohou instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) dospět ke zjištění, že zahrnutí smluvní podmínky uvedené v odstavci 1 je právně nebo jinak neproveditelné, a to na základě podmínek vymezených podle odstavce 6.“

27) Do názvů článků 59 a 60 se vkládají slova „a způsobilých závazků“.

28) V článku 59 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„Pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků může být vykonána buď:

i) nezávisle na opatření k řešení krize, nebo

ii) v kombinaci s opatřením k řešení krize, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32 a 33. Pravomoc k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků může být vykonána nezávisle na opatření k řešení krize pouze ve vztahu ke způsobilým závazkům, které splňují podmínky uvedené v čl. 45g odst. 3 písm. a), s výjimkou podmínky týkající se zbývajících splatností závazků, a musí být vykonána v souladu s čl. 34 odst. 1 písm. g). Po výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi způsobilých závazků nezávisle na opatření k řešení krize se provede ocenění podle článku 74 a použije se článek 75.

Zakoupil-li subjekt řešící krizi příslušné kapitálové nástroje a způsobilé závazky nepřímo prostřednictvím jiných subjektů v téže skupině řešící krizi, pravomoc k odpisu nebo konverzi se vykoná zároveň s vykonáním téže pravomoci na úrovni mateřského podniku dotčeného subjektu nebo následujících mateřských podniků, které nejsou subjekty řešícími krizi, aby se ztráty fakticky přenesly a subjekt řešící krizi provedl rekapitalizaci dotčeného subjektu.

Přijme-li se opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu, který je subjektem řešícím krizi, nebo za výjimečných okolností odchylně od plánu řešení krize ve vztahu k subjektu, který není subjektem řešícím krizi, částka, která se sníží, odepíše nebo konvertuje v souladu s čl. 60 odst. 1 na úrovni takového subjektu, se započítá do limitů stanovených v čl. 37 odst. 10 a čl. 44 odst. 5 písm. a) použitelných na dotčený subjekt.“

29) V čl. 59 odst. 2 a 3 se slova „kapitálové nástroje“ v příslušném pádě nahrazují slovy „kapitálové nástroje a závazky uvedené v odstavci 1“ v příslušném pádě.

29a) V čl. 59 odst. 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„bylo zjištěno, že podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32, 32a a 33 byly splněny předtím, než byla přijata jakákoli opatření k řešení krize;“.

30) V čl. 59 odst. 4 a 10 se slova „kapitálové nástroje“ v příslušném pádě nahrazují slovy „kapitálové nástroje nebo závazky uvedené v odstavci 1“ v příslušném pádě.

31) V čl. 60 odst. 1 se doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) jistina způsobilých závazků uvedených v čl. 59 odst. 1 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize skupiny řešící krizi uvedeného v článku 31 nebo do plné výše příslušných způsobilých závazků, podle toho, která hodnota je nižší.“

32) V článku 60 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud se jistina příslušného kapitálového nástroje nebo způsobilého závazku odepíše:

a) snížení této jistiny je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připisování uvedeným v čl. 46 odst. 3;

b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje a závazku uvedeného v čl. 59 odst. 1 nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;

c) žádnému držiteli příslušných kapitálových nástrojů a závazků uvedených v čl. 59 odst. 1 není vyplacena jiná náhrada než v souladu s odstavcem 3.“

33) V čl. 60 odst. 3 se slova „příslušné kapitálové nástroje“ v příslušném pádě nahrazují slovy „příslušné kapitálové nástroje a závazky uvedené v čl. 59 odst. 1“ v příslušném pádě.

33a) V čl. 61 odst. 3 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje nebo závazky uvedené v čl. 59 odst. 1 uznány pro účely splnění požadavku podle článku 45g na individuálním základě, je orgánem odpovědným za učinění zjištění uvedeného v čl. 59 odst. 3 této směrnice odpovědný orgán členského státu, kde byly instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) povoleny v souladu s hlavou III směrnice 2013/36/EU.“

33b) V článku 62 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby odpovědné orgány předtím, než učiní zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e) ve vztahu k dceřinému podniku, který vydává příslušné kapitálové nástroje nebo závazky uvedené v čl. 59 odst. 1 za účelem splnění požadavku podle článku 45g na individuálním základě, nebo příslušné kapitálové nástroje, jež jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě nebo na konsolidovaném základě, splňovaly tyto požadavky:

a) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e), po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize relevantního subjektu řešícího krizi tuto skutečnost do 24 hodin oznámí:

i) orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědnému orgánu v členském státě, kde se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;

iii) orgánům příslušným k řešení krize ostatních subjektů v rámci téže skupiny řešící krizi, které od subjektu podléhajícího čl. 45g odst. 1 přímo nebo nepřímo zakoupily závazky uvedené v čl. 45g odst. 3;

b) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. c), to neprodleně oznámí příslušnému orgánu odpovědnému za každou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež vydaly příslušné kapitálové nástroje, ve vztahu k nimž má být vykonána pravomoc k odpisu či konverzi, je-li toto zjištění učiněno, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědným orgánům v členském státě, kde se nacházejí tyto příslušné orgány a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.“

33c) V čl. 62 odst. 4 se první věta nahrazuje tímto:

„Bylo-li učiněno oznámení podle odstavce 1, posoudí odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jež informoval, s výjimkou orgánů uvedených v odst. 1 písm. a) bodu iii) tyto záležitosti.“

33d) V článku 68 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„Jsou-li nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování kolaterálu, pak opatření k předejití krizi, pozastavení povinnosti podle článku 33a nebo opatření krizového řízení, včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, samo o sobě nikomu neumožňuje:

a) vykonávat práva na jakékoli ukončení, pozastavení, změnu, netting nebo vzájemné započtení, a to i ve vztahu ke smlouvě uzavřené:

i) dceřiným podnikem, v jejímž rámci jsou závazky zaručeny nebo jinak podpořeny subjektem skupiny;

ii) jakýmkoli subjektem ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku;

b) získat držení jakéhokoli majetku dotčené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo jakéhokoli subjektu ze stejné skupiny jako instituce ve vztahu ke smlouvě, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku, vykonávat nad nimi kontrolu nebo vymáhat jakékoli zajištění s nimi související;

c) postihnout jakákoli smluvní práva dotčené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo jakéhokoli subjektu ze stejné skupiny jako instituce ve vztahu ke smlouvě, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku.“

33e) V článku 68 se odstavec 5 nahrazuje tímto: „5. Pozastavení nebo omezení podle článků 33a, 69, 70 nebo 71 nepředstavuje neplnění smluvní povinnosti pro účely odstavců 1 a 3 tohoto článku a čl. 71 odst. 1.“

33f) V článku 69 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„Článek 69

4. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na povinnost platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, vůči ústředním protistranám a ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči centrálním bankám.“

33g) V čl. 69 odst. 5 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Orgány příslušné k řešení krize pečlivě posoudí, zda je vhodné pozastavení uplatnit na způsobilé vklady, a zejména na pojištěné vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků.

Při výkonu pravomoci pozastavit povinnost platby nebo plnění ve vztahu ke způsobilým vkladům může orgán příslušný k řešení krize rozhodnout, že vkladatelé budou mít přístup k přiměřené denní částce.“

35) V článku 70 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Orgány příslušné k řešení krize nevykonají pravomoc uvedenou v odstavci 1 ve vztahu k jakýmkoli právům ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, ústředních protistran, ústředních protistran z třetích zemí uznaných orgánem ESMA podle článku 25 nařízení (EU) č. 648/2012 a centrálních bank, která plynou z aktiv, která zastavila nebo poskytla instituce v režimu řešení krize formou marže nebo zajištění.“

36) V článku 71 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na systémy nebo provozovatele systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, na ústřední protistrany a ústřední protistrany z třetích zemí uznané orgánem ESMA v souladu s článkem 25 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo na centrální banky.“

36a) Vkládá se nový článek 71a, který zní:

„Článek 71a

Smluvní uznání pravomocí přerušit řešení krize

1. Členské státy vyžadují, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) do všech finančních smluv, které se řídí právem třetí země, zahrnuly smluvní podmínku, podle níž smluvní strany těchto finančních smluv uznávají, že daná finanční smlouva může podléhat pravomocem pozastavit nebo omezit práva a povinnosti podle článků 33a, 69, 70 a 71 vykonávaným orgánem příslušným k řešení krize, a aby byly vázány požadavky uvedenými v článku 68.

2. Členské státy mohou také vyžadovat, aby mateřské podniky uvedené v odstavci 1 zajistily, že smluvní podmínka podle odstavce 1 bude rovněž zahrnuta ve finančních smlouvách uzavřených dceřinými podniky ve třetích zemích, které jsou:

a) úvěrovými institucemi;

b) investičními podniky (nebo které by investičními podniky byly, měly-li by skutečné sídlo v příslušném členském státě), nebo

c) finančními institucemi.

3. Odstavce 1 a 2 se vztahují na všechny finanční smlouvy, které splňují všechny tyto podmínky:

- a) smlouva zakládá nový závazek nebo podstatným způsobem mění stávající závazek po dni, ke kterému členský stát uplatňuje předpisy přijaté za účelem provedení tohoto článku;
- b) smlouva stanoví výkon jednoho nebo více práv na ukončení smlouvy nebo práv vymáhat práva ze zajištění, jejichž výkon nebo vymáhání by mohly být pozastaveny nebo znemožněny nebo k jejichž uplatňování by se podle požadavků článku 68 nebo podle výkonu pravomocí uvedených v člancích 33a, 69, 70 a 71 nepřihlíželo, pokud by se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu, a
- c) smlouva se řídí právem třetí země.

4. Odstavec 1 se nevztahuje na finanční smlouvy, které jsou

- a) vymezeny v čl. 2 odst. 1 bodu 100 písm. e);
- b) uzavřeny s:
 - i) osobou, která byla státem EHP označena jako systém ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry nebo jako provozovatel takového systému;
 - ii) burzou, jiným obchodním systémem obchodování, platebním systémem, systémem vypořádání nebo jiným nástrojem či infrastrukturou finančního trhu, zřízenými ve třetí zemi, která není zahrnuta v bodě i);
 - iii) ústřední protistranou;
 - iv) centrální bankou, nebo
 - v) ústřední vládou (včetně jakékoli agentury či pobočky ústřední vlády).

5. Skutečnost, že instituce nebo subjekt uvedené v odstavcích 1 nebo 2 nezahrnuly do smluvních ustanovení podmínku požadovanou v souladu s odstavci 1 nebo 2, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize ve výkonu pravomocí nebo ukládání požadavků podle odstavců 1 nebo 2 ve vztahu k uvedené finanční smlouvě.“

37) V článku 88 se slova „článek 45“ nahrazují slovy „články 45 až 45h“ v příslušném pádě.

38) V čl. 88 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„S výhradou článku 89 orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v člancích 12, 13, 16, 18, 45 až 45h, 91 a 92 a případně k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.“

39) Článek 89 se nahrazuje tímto:

„Článek 89

Evropská kolegia k řešení krize

1. Pokud instituce v třetí zemi nebo mateřský podnik v třetí zemi má dceřiné instituce usazené v Unii nebo mateřské podniky v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pokud jsou dvě nebo více poboček v Unii považovány za významné dvěma nebo více členskými státy, zřídí orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž jsou tyto subjekty usazeny nebo v nichž se nacházejí tyto významné pobočky, jedno evropské kolegium k řešení krize.

2. Evropské kolegium k řešení krize uvedené v odstavci 1 vykonává funkce a plní úkoly uvedené v článku 88 ve vztahu k subjektům uvedeným v odstavci 1, a pokud jsou tyto úkoly relevantní, k pobočkám.

Úkoly, které má provádět evropské kolegium k řešení krize podle odstavce 2, zahrnují stanovení požadavku uvedeného v člancích 45 až 45h.

Při stanovení požadavku uvedeného v člancích 45 až 45h zohledňují členové evropského kolegia k řešení krize případnou globální strategii řešení krize přijatou orgány třetích zemí.

Pokud v souladu s globální strategií řešení krize dceřiné podniky usazené v Unii nebo mateřský podnik v Unii a jeho dceřiné instituce nejsou subjekty řešícími krizi a a pokud členové evropského kolegia k řešení krize s touto strategií souhlasí, splní dceřiné podniky usazené v Unii nebo na konsolidovaném základě mateřský podnik v Unii požadavek uvedený v čl. 45g odst. 1 tím, že danému subjektu v třetí zemi řešícímu krizi, svým dceřiným podnikům usazeným v příslušné třetí zemi nebo jiným subjektům za podmínek stanovených v čl. 45g odst. 3 písm. a) bodu i) a v čl. 45g odst. 3 písm. b) bodu ii) vydají nástroje uvedené v čl. 45g odst. 3 písm. a) a b). Pokud všechny dceřiné instituce v Unii, jejichž mateřským podnikem je instituce z třetí země nebo mateřský podnik z třetí země, jsou v držení jednoho mateřského podniku v Unii, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize členského státu, kde je usazen mateřský podnik v Unii. Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedá evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize mateřského podniku v Unii nebo dceřiné instituce v Unii s nejvyšší hodnotou celkových držných rozvahových aktiv.

4. Členské státy mohou po vzájemné dohodě všech příslušných stran upustit od požadavku zřídit evropské kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou funkce a úkoly uvedené v tomto článku, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v evropských kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na evropská kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

5. S výhradou odstavců 3 a 4 tohoto článku evropské kolegium k řešení krize v ostatních aspektech funguje v souladu s článkem 88.

Článek 9

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [datum: 18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.
Členské státy použijí tyto předpisy ode dne jejich vstupu v platnost ve vnitrostátním právu, který nastane nejpozději dne [18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost].
Členské státy použijí čl. 45i odst. 2 ode dne 1. ledna 2024. Pokud orgán příslušný k řešení krize stanovil v souladu s čl. 45m odst. 1 pro splnění požadavků lhůtu delší než 1. ledna 2024, je datum použitelnosti čl. 45i odst. 2 shodné s touto lhůtou pro splnění požadavků.
2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
3. Členské státy sdělí Komisi a orgánu EBA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 10

Vstup v platnost

[Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie].

Článek 11

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně